

د بادشاهانو اول کتاب

پېژندگلو

اول بادشاهان د حضرت داؤد عليه السلام مرگ او د هغه د زوی حضرت سلیمان عليه السلام بادشاهی سره شروع کیری. حضرت سلیمان عليه السلام د دنیا د نورو ټولو بادشاهانو نه زیات مالداره او د ټولو نه زیات د حکمت خاوند وو. خو حضرت سلیمان عليه السلام چې بهرنیو بنځو سره ودونه وکړل او د هغوی د رسم و رواج سره یې واسطه راغله نو د خلقو دپاره یې یو دلیل پیدا کړو چې د یو واحد خدای پاک نه واورې. اول بادشاهان په یروشلم کښې د مالک خدای د کور د جوړولو بیان کوی او د صحیح عبادت اهمیت ته اشاره کوی. په دې کتاب کښې د خدای پاک وفاداری داسې ښکاره کیری چې پېغمبران رالپری او خصوصاً الیاس نبی چې خلقو ته خبردارې ورکوی چې د نورو خدایانو عبادت مه کوئ. دا کتاب مونږ ته ښایي چې بتانو ته د عبادت کولو نتیجې څومره د تباهی باعث گرځی. دا د فرد واحد او د قومونو د تباهی سبب جوړېږی. د حفظ کولو دپاره ۳۹:۸ آیت ”یواځې ته د انسان د زړه په خیالونو پوهېږی. د هر چا سره هغه سلوک کوه چې څنگه یې حقدار وی.“

د حضرت داؤد بوءاتوب

۱) داؤد اوس د پېر عمر سرې وو، كه په هغه باندي به پيرې بستري واچولې شوې نو هغه به بيا هم نه گرمېدو. ۲) خپلو آفسرانو هغه ته وويل، "بادشاه سلامت، مونږ به يوه پېغله وليږو چې تا سره وي او ستا خدمت كوي. هغه به ستا په څنگ كېنې څملي او تا به گرم ساتي." ۳) هغوي په ټولو بني اسرائيلو كېنې يوې ښكلي پېغلې پسې وگرځېدل او په شونيم كېنې يې يوه داسې جينې پيدا كړه چې نوم يې ابى شاگ وو او بادشاه له يې راوستله. ۴) هغه پېره بنائسته وه او د بادشاه خدمت يې كولو او د هغه خيال يې ساتلو، خو د ښځې په توگه يې نه استعمالوله.

د ادونيا په تخت د كېښاستو دعوي كول

۵-۶) چې ابى سلوم مړ شو نو د داؤد او حجيت مشرې ژوندې زوي ادونيا وه. هغه پېر بنائسته سرې وو. داؤد د هغه سره هيڅ كله سختي نه وه كړې، هغه خپل ځان اوچتولو او وئيل يې چې، "زه به بادشاه يم." هغه د ځان دپاره د جنگي گاپو، آسونو او د پنځوسو سپرو بندوبست كړې وو چې د حفاظت دپاره ورسره وي. ۷) هغه يواې (چې د هغه مور ضرويا وه) او د ابیاتار امام سره خبره وكړه او هغوي په دې راضي شول چې د هغه د خبرې ملگرتيا وكړي. ۸) خو صدوق امام، د يهودي زوي بنايا، ناتن پېغمبر، سمعي، رعي او د داؤد محافظان د ادونيا په طرف نه وو. ۹) يوه ورځ ادونيا د عين راجل چيني سره نژدې، د مار د گټ سره د گډانو، غويانو او د څربو سخو قرباني پېش كړه. هغه د داؤد بادشاه نورو زامنو او د بادشاه وزيرانو او آفسرانو له دعوت وركړو كوم چې د يهوداه وو چې د قرباني دې مېلمستيا له راشي، ۱۰) خو هغه خپل ناسكه ورور سليمان، ناتن پېغمبر، بنايا او د بادشاه محافظانو له دعوت ورنه كړو.

د حضرت سلیمان بادشاه جوړېدل

۱۱) ناتن د سلیمان مور بت سبع له لارو او د هغې نه یې تپوس وکړو، ”تۀ خبر نۀ
 یې څۀ چې د حجیت زوئ ادونیاہ خپل ځان بادشاه جوړ کړے دے؟ او داؤد د
 دې نه خبر هم نۀ دے. ۱۲) کۀ تۀ خپل ژوند او خپل زوئ سلیمان بچ کول غواړې
 نو زۀ به یوه مشوره درکړم. ۱۳) داؤد بادشاه له فوراً لارہ شه او تپوس ترې نه
 وکړه چې، بادشاه سلامت، تا زما سره دا پوخ لوظ نۀ وو کړے څۀ چې زما زوئ
 سلیمان به ستا نه پس بادشاه جوړوې؟ نو دا ادونیاہ ولې بادشاه شو؟“ ۱۴) او
 ناتن دا هم وفرمائیل، ”چې کله تۀ د داؤد بادشاه سره خبرې کوې، نو زۀ به درشم
 او ستا ټولې خبرې به رښتیا کړم.“ ۱۵) نو بت سبع د بادشاه ملاوېدو له د بادشاه
 کوټې ته ورغله. هغه پېر بوډا شوے وو او شونیمې ښځې ابی شاگ د بادشاه
 خدمت کولو. ۱۶) بت سبع د بادشاه په مخکښې ټیټه شوه او په زمکه پرمخې
 پرېوته او هغۀ ترې نه تپوس وکړو، ”زۀ ستا دپاره څۀ وکړم؟“ ۱۷) هغې ورته
 ووئیل، ”بادشاه سلامت، تا د مالک خدائ د خپل خدائ پاک په نوم زما سره
 پوخ لوظ کړے وو چې زما زوئ سلیمان به ستا نه پس بادشاه وی او ستا په
 تخت باندې به ناست وی. ۱۸) خو گوره، ادونیاہ بادشاه شوے دے او صاحبہ،
 تۀ د دې نه خبر هم نۀ یې. ۱۹) هغۀ د پېرو غویانو، گپو او څړبو سخو قربانی
 پېش کړې ده او هغۀ ستا زامنو، ابیاتار امام او ستا د لښکر مشر یوآب له د
 مېلمستیا دعوت ورکړے دے، خو هغۀ ستا زوئ سلیمان له دعوت نۀ دے
 ورکړے. ۲۰) بادشاه سلامت، د بنی اسرائیلو ټول خلق ستا په طمع دی چې
 هغوئ ته وواځي چې ستا نه پس به څوک بادشاه جوړېږي. ۲۱) کۀ تۀ داسې ونۀ
 کړې نو چې تۀ څنگه وفات شي نو ما سره او زما د زوئ سلیمان سره به د
 مجرمانو په شان سلوک کېږي.“ ۲۲) د هغې خبرې جاری وې چې ناتن محل ته
 راورسېدو. ۲۳) بادشاه خبر شو چې پېغمبر هلته دے، ناتن لارو او د بادشاه په
 مخکښې ټیټ شو او پرمخې پرېوتو. ۲۴) بیا هغۀ وفرمائیل، ”بادشاه سلامت، تا دا

إعلان کړې دے چې ستا نه پس به ادونیاہ بادشاہ وی؟ (۲۵) هغه نن تلے دے او د غویانو، گډو او د څریو سخو قربانی یې پیش کړې ده. هغه ستا ټولو زامنو، ستا د لښکر مشر یوآب او ابیاتار امام له دعوت ورکړې دے او وگوره هغوی د هغه سره په روتی کښې شریک دی او چغې وهی چې ادونیاہ بادشاہ زنده باد. (۲۶) خو بادشاہ سلامت، هغه ما، صدوق امام، بنایاه او سلیمان له دعوت رانه کړو. (۲۷) بادشاہ سلامت، تا د دې مېلمستیا اجازت ورکړې دے؟ خپلو وزیرانو او آفسرانو ته دې هم ونه وئیل چې ستا نه پس به بادشاہ څوک وی؟“ (۲۸) داؤد بادشاہ وفرمائیل، ”بت سبع ته ووايي چې دننه راشی.“ نو راغله او د هغه په مخکښې ودرېده. (۲۹) بیا هغه ورته وفرمائیل، ”زه تا ته د ژوندی مالک خدای په نوم قسم کوم، چې هغه زه د ټولو مصیبتونو نه بچ کړې یم، (۳۰) نن به زه تا سره هغه لوظ پوره کوم چې ما درسره د مالک خدای د بنی اسرائیلو د خدای پاک په نوم کړې دے، چې ستا زوی سلیمان به زما نه پس هم نن د بادشاهی په تخت کښېښی.“ (۳۱) بت سبع ورته ټیټه شوه، پرمخې پرېوتله او وې وئیل، ”بادشاہ سلامت دې تل تر تله ژوندی وی.“ (۳۲) بیا داؤد بادشاہ صدوق امام، ناتن پېغمبر او د یهودع بنایاه راغوبستل. کله چې هغوی دننه راغلل، (۳۳) نو هغه ورته وفرمائیل، ”زما د دربار آفسران د ځان سره بوځی، زما زوی سلیمان دې زما په قچره باندې سور شی او لاندې د جیحون چینې پورې د هغه ملگرتیا وکړی، (۳۴) چرته چې صدوق امام او ناتن پېغمبر هغه د بنی اسرائیلو د بادشاہ په توگه سر په تېلو غور کړی نو بیا بیگل وغړوی او چغې کړی چې سلیمان بادشاہ زنده باد. (۳۵) په هغه پسې واپس دلته راشی چې کله هغه زما په تخت باندې د کښېناستو دپاره راځی. هغه به زما نه پس بادشاہ وی، ځکه چې هغه ما خوښ کړې دے چې د اسرائیل او یهوداه بادشاہ شی.“ (۳۶) بنایاه ورته وئیل، ”هم داسې به وشي او مالک خدای ستا خدای پاک دې دا خبره یقینی کړی. (۳۷) بادشاہ سلامت، څنگه چې مالک خدای ستا مل دے نو د سلیمان دې هم مل شی او د هغه بادشاهی دې ستا نه هم زیاته بختوره کړی.“ (۳۸) نو صدوق، ناتن او بنایاه روان شول او د

داؤد محافظان يې د ځان سره کړل. سليمان د داؤد بادشاه په قچره سور وو او د جیحون چينې پورې يې د هغه ملگرتيا وکړه. (٤٩) صدوق د زيتونو هغه تېل واخستل چې کوم يې د مالک خدای د حضور د خېمې نه راوړی ؤو او د سليمان سر يې په تېلو غوړ کړو. هغوی بيگل وغږولو او ټولو خلقو چغه کړه، ”سليمان بادشاه زنده باد.“ (٤٠) بيا ټول خلق ورپسې روان شول، د خوشحالی نه يې چغې وهلې او شپېلې يې غږولې، دومره زيات شور يې کولو چې زمکه يې خوځوله. (٤١) کله چې ادونياه او د هغه ټولو مېلمنو روتې ختموله، نو هغوی شور واورېدو. او کله چې يوآب د بيگل آواز واورېدو نو تپوس يې وکړو، ”په بناړ کبني د دې شور څه مطلب دے؟“ (٤٢) هغه لا خبره ختمه کړې نه وه چې د ابياتار امام زوی يونتن راورسېدو. ادونياه ورته ووئيل، ”دنه راشه، ستا په شان بڼه سرې به خامخا يو بڼه زېرې راوړی.“ (٤٣) يونتن ورته ووئيل، ”نه، دا خبره نشته داؤد سليمان بادشاه جوړ کړې دے. (٤٤) هغه صدوق، ناتن، بناياه او شاهي محافظان راوغوښتل چې د هغه ملگرتيا وکړي. هغوی هغه د بادشاه په قچره باندي سور کړو، (٤٥) صدوق او ناتن هغه د جیحون چينې سره د بادشاه په توگه مقرر کړو. بيا هغوی بناړ ته لاړل، د خوشحالی نه يې دا چغې وهلې چې اوس خلق په جوش کبني دی. دا هغه شور دے چې ته يې اورې. (٤٦) نو سليمان اوس بادشاه شوې دے او د بادشاهي په تخت ناست دے. (٤٧) بله خبره دا چې د دربار آفسران خپل بادشاه داؤد له عزت ورکولو دپاره دننه ورغلل او ورته يې ووئيل، ستا خدای پاک دې سليمان ستا نه هم زيات مشهور کړی او د سليمان بادشاهي دې ستا نه هم زياته بختوره شی. بيا داؤد بادشاه په خپل کت کبني د عبادت دپاره تپت شو. (٤٨) او بادشاه دا هم وفرمائيل، راځئ، د مالک خدای د بني اسرائيلو د خدای پاک ثناء صفت وکړو، چې هغه زما د اولاد نه يو کس زما نه پس بادشاه جوړ کړو او هغه زه ژوندې پرېښودم چې دا وگورم.“ (٤٩) بيا د ادونياه ټول مېلمانه ویرېدل، هغوی پاڅېدل او لاړل، هر يو په خپله مخه لاړو. (٥٠) ادونياه چې د سليمان نه سخت په یره کبني وو، هغه د مالک خدای د حضور

خېمې ته تېز لاړو او د خپل ژوند بچ کولو دپاره د قربان‌گاہ بنکر پي ونيول. (٥١)

سليمان بادشاه خبر شو چې ادونياه د هغه نه ويرېدو او د قربان‌گاہ بنکر پي ونيول او ادونياه وئيل، ”پرومبي خبره دا ده چې سليمان بادشاه ما ته قسم وکړي چې هغه به ما نه وژني.“ (٥٢) سليمان ورته وفرمائيل، ”که هغه وفادار وي، نو د هغه د سر يو وېښته به هم نه ضائع کيږي، خو که هغه لانجې جوړوي، نو مړ به شي.“ (٥٣) سليمان بادشاه ادونياه راغوبښتو او د قربان‌گاہ نه راکوز کړې شو. ادونياه بادشاه له لاړو او د هغه په مخکښې ټيټ شو او بادشاه هغه ته وفرمائيل، ”ته کور ته ځان ورسوه.“

د حضرت داؤد حضرت سليمان ته وصيت

٢ (١) کله چې داؤد د مرگ په حالت کښې وو، نو هغه خپل زوی سليمان راوغوښتلو او وصيت يې ورته وکړو، (٢) ”زما وخت پوره دے، تکړه سرې شه او حوصله مضبوطه کړه. (٣) او هغه څه کوه چې مالک خدائ ستا خدائ پاک يې حکم درکوي. او د هغه ټول قانون او حکمونه منه، لکه څنگه چې د موسی په شريعت کښې ليکلے شوی دی، بيا چې چرته هم ځې نو په هر کار کښې به کامياب يې. (٤) که ته د هغه فرمانبرداري کوې نو مالک خدائ به هغه لوظ پوره کړي چې ما ته يې فرمائيلي وؤ چې زما اولاد به تر هغې پورې په بني اسرائيلو بادشاهی کوي چې هغوی په وفاداری سره د زړه د اخلاصه د هغه حکمونه مني. (٥) د دې نه علاوه تا ته پته ده چې يوآب زما سره څه وکړل چې د بني اسرائيلو د لښکر دوه مشران يې ووژل، يعنې د نير زوی ابنير او د يتر زوی عماسا. تا ته ياد دی چې هغوی يې د امن په وخت کښې د بدل اخستلو دپاره ووژل. يوآب بې‌گناه سړی ووژل او چې څه يې کړی وؤ نو زمه واری يې په خپل سر ده. (٦) د خپل عقل نه کار واخله، هغه مه پرېږده چې سپين ريرے شی او په خپل مرگ مړ شي. (٧) خو د جلعاد د برزلی زامنو ته خپله مهربانی وښايه او د هغوی خيال

وساته، ځکه چې زه کله ستا ورور ابی سلوم نه تبتېدم نو هغوی په ما مهربانه وو. (۸) په بنیامین کښې د بحوریم ښار د جیرا زوی سمعی هم دے. کله چې زه محنايم ته تلم نو هغه ما ته سختې ښېرې کولې، خو چې کله هغه د اردن سیند سره ما سره ملاو شو، نو ما د مالک خدای په نوم د سمعی سره پوخ لوظ وکړو چې زه به هغه نه وژنم. (۹) تر څو چې دې سزا نه وی ورکړې چې هغه پرې نه ږدې. ځکه چې ته د حکمت خاوند یې او تا ته به پته ولگی چې څه کول په کار دی، او ته به دا خبره یقیني کوي چې هغه په سخت مرگ مړ شی.

د حضرت داؤد مرگ

(۱۰) نو داؤد وفات شو او د داؤد په ښار کښې ښخ شو. (۱۱) څلوېښت کاله هغه د بنی اسرائیلو بادشاه وو، اووه کاله یې په حبرون کښې او درې دېرش کاله یې په یروشلم کښې بادشاهی وکړه. (۱۲) سلیمان د خپل پلار داؤد نه پس بادشاه شو او د هغه بادشاهی مضبوطه قائمه شوه.

د ادونیاہ مرگ

(۱۳) بیا ادونیاہ چې د هغه مور حجیت وه، بتسبع له لاره چې هغه د سلیمان مور وه. هغې ترې نه تپوس وکړو، "ته د خبر دپاره راغلي؟" هغه ورته وویل، "آو." (۱۴) هغه بیا دا هم وویل، "زه تا ته یو عرض کوم." هغې ورته وویل، "څه دی، ووايه؟" (۱۵) هغه ورته وویل، "تا ته پته ده چې بادشاهی زما حق وو او ټولو بنی اسرائیلو غوښتل چې زه بادشاه جوړ شم. خو خبره بدله شوه او زما ورور بادشاه شو، ځکه چې دا د مالک خدای مرضی وه. (۱۶) او اوس زه یو عرض کول غواړم، مهربانی وکړه چې انکار ونه کړې." بتسبع ورته وویل، "ووايه." (۱۷) هغه ورته وویل، "مهربانی وکړه چې سلیمان بادشاه ته ووايه، ما ته پته ده چې هغه به تا ته انکار نه کوی، چې هغه ما پرېږدی چې شونیمې ښځه ابی شاگ واده کړم." (۱۸) هغې ورته وویل، "ټیک ده، زه به د بادشاه سره ستا دپاره خبره

وکرېم. “ (۱۹) نو بت سبع بادشاه له لاره چې د هغه سره د ادونياه دپاره خبره وکړې. بادشاه پاڅېدو چې خپلې مور ته ستړې مشی وکړې او د هغې په مخکښې تیت شو. بیا هغه په خپل تخت کښېناستو او د هغې دپاره یې بل تخت راوړو چې د هغه بنی طرف ته هغه پرې کښېښی. (۲۰) هغې ورته ووئیل، ”زه غواړم چې ته زما سره یوه معمولی شان نېکی وکړې، مهربانی وکړه چې ما ته انکار ونه کړې.“ هغه ورته وفرمائیل، ”زما مورې، څه وئیل غواړې، زه به تا ته انکار نه کوم.“ (۲۱) هغې ورته ووئیل، ”خپل ورور ادونياه پرېږده چې د ابی شاګ سره واده وکړې.“ (۲۲) بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”ته ما ته دا څنگه وائې چې ابی شاګ ادونياه له ورکړم؟ کېدې شی دا هم راته ووائې چې هغه له تخت هم ورکړه، ځکه چې هغه خو زما مشر ورور دې او ابیاتار امام او یوآب د هغه په طرف دی.“ (۲۳) بیا سلیمان د مالک خدای په نوم یو پوخ لوظ وکړو، ”که ما ادونياه ژوندې پرېښودو نو خدای پاک دې ما ووژنی. (۲۴) مالک خدای زه د خپل پلار داؤد په تخت مقرر کړې او کښېنولې یم، هغه خپله وعده پوره کړې ده او ما او زما اولاد له یې بادشاهی راکړې ده. زه په مالک خدای قسم کوم چې نن به ادونياه وژلې شی.“ (۲۵) نو سلیمان بنایاه له حکم ورکړو، هغه لاړو او ادونياه یې ووژلو.

د ابیاتار شړل او د یوآب مرګ

(۲۶) بیا سلیمان ابیاتار امام ته وفرمائیل، ”ته په عنوت کښې خپل ملک ته لاړ شه. ته د مرګ حقدار یې، خو زه به تا اوس نه وژنم، ځکه چې ته کله زما د پلار داؤد سره وې نو د مالک خدای د لوظ صندوق ذمه وار وې او ته د هغه سره په ټولو تکلیفونو کښې شریک وې.“ (۲۷) بیا سلیمان ابیاتار د مالک خدای د امامت د خدمت نه لرې کړو، نو داسې چې مالک خدای په سیلا کښې د عیلي امام او د هغه د اولاد په حقله څه فرمائیلی و او هغه یې رښتیا کړل. (۲۸) یوآب په مخکښې بغاوت کښې د ابی سلوم ملګرتیا نه وه کړې، خو د ادونياه د بغاوت ملګرتیا یې کړې وه. کله چې یوآب د ادونياه د مرګ نه خبر شو، نو یوآب د مالک خدای د

حضور خېمې ته وتبښتېدو او د قربان گاه ښکر يې ونيول. (۲۹) کله چې سليمان خبر شو چې يوآب قربان گاه ته تبښتېدلې دے نو سليمان يو پېغام وړونکے ورولېږلو چې تپوس ترې نه وکړی چې قربان گاه ته ولې تبښتېدلې يې. يوآب ورته ووئيل چې زه مالک خدائ له حکه راتبښتېدلې يم چې زه د سليمان نه یرېدم. نو سليمان بادشاه بناياہ ورولېږلو چې يوآب ووژنی. (۳۰) بناياہ د مالک خدائ د حضور خېمې ته لاړو او يوآب ته يې ووئيل، ”بادشاه تا ته حکم کوی چې بهر راووخه.“ يوآب ورته ووئيل، ”نه، زه به دلته مرم.“ بناياہ واپس بادشاه له لاړو او چې يوآب خه وئیلی وُو هغه يې ورته ووئيل. (۳۱) سليمان ورته ووئيل ”هم هغه شان وکړه چې څنگه هغه وائی. هغه ووژنه او ښخ يې کړه، نو داسې ما او زما د پلار کور د هغه گناه نه پاک کړه چې کومه بې گناه وينه يوآب توئ کړې وه (۳۲) او مالک خدائ به د دې قتلونو په وجه يوآب له سزا ورکړی، کوم يې چې زما د پلار داؤد په ناخبري کښې کړی وُو. يوآب دوه بې گناه سپری ووژل چې د هغه نه ښه وُو يعنې، ابنير چې د بنی اسرائيلو د لښکر مشر وو او عماسا چې د يهوداه د لښکر مشر وو. (۳۳) د هغوی د قتل ټوله سزا به په يوآب او د هغه د اولاد په غاړه د تل دپاره وی. خو مالک خدائ به داؤد، د هغه اولاد، خاندان او د هغه بادشاهي له تل خپر ورکوی.“ (۳۴) نو بناياہ د مالک خدائ د حضور خېمې له لاړو او يوآب يې ووژلو او هغه په صحرا کښې د خپل کور سره ښخ کړے شو. (۳۵) نو بادشاه د يوآب په خائ بناياہ د فوج مشر جوړ کړو او صدوق امام يې د ابياتار په خائ مشر جوړ کړو.

د سمعی مرگ

(۳۶) نو بادشاه سمعی راوغوښتو او ورته يې وفرمائيل، ”دلته په يروشلم کښې د خان دپاره کور جوړ کړه. په هغې کښې اوسېږه او د دې ښار نه چرته هم مه خه. (۳۷) که تہ کله هم لاړ شي او د قدرون ولې نه واوړې نو دا پخه خبره ده چې تہ به خامخا مړ شي او خون به ستا په خپله غاړه وی.“ (۳۸) سمعی ورته ووئيل،

”بادشاه سلامت، تا ډېره بڼه خبره وکړه، ته چې څه غواړې نو زه به هم هغه کوم.“ نو هغه تر ډېر وخت پورې په يروشلم کښې اوسېدو. (٣٩) درې کاله وروستو، د سمعی دوه غلامان د جات بادشاه د معکه زوی اکیس له وتښتېدل. نو چې سمعی خبر شو چې هغوی په جات کښې دی، (٤٠) نو هغه خپل خر کته کړو او په جات کښې اکیس بادشاه له لارو، چې خپل غلامان ولټوی. هغوی یې پیدا کړل او واپس یې خپل کور ته راوستل. (٤١) کله چې سلیمان خبر شو چې سمعی څه کړی و، (٤٢) نو سمعی یې راوغوښتو او ورته یې وفرمائیل، ”ستا نه ما د مالک خدای په نوم لوظ نه وو اخستې چې ته به د يروشلم نه نه وځې؟ او ما سخت خبردارې درکړو که تا کله هم داسې وکړل نو خامخا به مړ شې. ولې ته په دې باندې ما سره راضی شوې نه وې څه چې زما حکم به منې؟ (٤٣) نو بیا تا ولې د مالک خدای سره خپله وعده ماته کړې ده او زما د حکم نافرمانی دې کړې ده؟ (٤٤) تا ته د هغه ټولو بدو عملونو ډېره بڼه پته ده چې تا زما پلار داؤد سره کړی دی. مالک خدای به د دې په بدل کښې سزا درکړی. (٤٥) خو هغه به ما له برکت راکړی او د داؤد بادشاهی به د همېشه دپاره په امن کښې کړی.“ (٤٦) بیا بادشاه بنایاه له حکم ورکړو او بنایاه لارو او سمعی یې ووژلو. بادشاهی اوس په پوره توگه د سلیمان په قابو کښې وه.

د حضرت سلیمان د حکمت دپاره دعا غوښتل

٣ (١) سلیمان د مصر بادشاه فرعون سره اتحاد وکړو او د هغه لور یې واده کړه. هغه یې د داؤد ښار ته راوستله او تر هغې پورې هلته اوسېدله چې ترڅو پورې هغه خپل محل، د مالک خدای کور او د يروشلم گېرچاپېره دېوال جوړول ختم کړی نه و. (٢) د مالک خدای کور تر اوسه پورې نه وو جوړ شوې، نو ځکه خلقو په علاقائی عبادتخانو کښې قربانۍ پېش کولې. (٣) سلیمان د مالک خدای سره مینه کوله او د خپل پلار داؤد په خبرو یې عمل کولو، خو هغه هم په

علاقائی عبادتخانی کبني خوشبویی سوزولې او قربانی يې پېش کولې. (۴) يوه ورځ هغه د قربانی پېش کولو دپاره جبعون ته لارو چرته چې د قربانی مرکزې ځای وو. هغه هلته يو زر سوزېدونکې نذرانې پېش کړې. (۵) په هغه شپه مالک خدای هغه ته په خوب کبني څرگند شو او تپوس يې ترې نه وکړو، ”ته څه غواړې چې زه يې درکړم؟“ (۶) سليمان ورته وفرمائيل، ”تا زما خپل خدمت کوونکی داؤد ته همېشه پېره مينه ښودلې ده او هغه په خپل تعلق کبني تا سره نېک، وفادار او صادق وو. ته هغه ته خپله لويه او نه بدلېدونکې مينه تر اوسه پورې ښايې چې هغه له دې يو زوی ورکړو کوم چې د هغه په ځای نن په تخت ناست دې. (۷) مالک خدایه، زما خدای پاکه، تا زه د خپل پلار نه پس بادشاه جوړ کړې يم، اگر چې زه د يو وړوکی ماشوم په شان يم او په هيڅ هم نه پوهېږم. (۸) زه دلته د هغه خلقو په مينځ کبني يم چې تا د خپل ځان دپاره غوره کړی دی. هغه قوم دومره لوی دې چې د شمېر نه بهر دې. (۹) نو ما له حکمت راکړه چې ستا په خلقو باندې په انصاف سره بادشاهی وکړم او د ښه او بد په مينځ کبني فرق وپېژنم. گني زه به څنگه د دې جوگه شم چې ستا په لوی قوم باندې بادشاهی وکړم؟“ (۱۰) مالک خدای د سليمان په دې غوښتنه باندې خوشحاله شو، (۱۱) نو هغه ورته وفرمائيل، ”تا حکمت غوښتلې دې چې په انصاف سره بادشاهی وکړې او خپل اوږد عمر، مالداري او د خپل دشمن مرگ دې نه دې غوښتې، (۱۲) نو په دې وجه به زه هغه څه وکړم چې تا غوښتی دی. زه به تا له دومره پېر حکمت او پوهه درکړم چې نه به چا ته مخکبني ملاو شوې وی او نه به تا نه وروستو چا ته ملاو شی. (۱۳) زه به تا له هغه څه هم درکړم چې تا نه دی غوښتی، ترڅو پورې چې ته ژوندې يې نو ته به دولت مند او عزتمند يې، نو داسې ته به د ټولو بادشاهانو نه لوی بادشاه يې. (۱۴) او که ته د خپل پلار داؤد په شان زما تابعداری کوې او زما قانون او حکمونه پوره کوې، نو زه به تا له يو اوږد عمر درکړم.“ (۱۵) سليمان راويښ شو او پته ورته ولگېده چې خدای پاک ورسره په خوب کبني خبرې وکړې. بيا هغه يروشلم ته لارو او د مالک خدای د

لوڙ صندوق په مخکښې ودرېدو او مالک خدائ ته يې سوزېدونکې نذرانې او د سلامتۍ نذرانې پېش کړې. او د خپلو درباريانو دپاره يې يوه لويه مېلمستيا وکړه.

د حضرت سليمان د يوې مشکې لانجې فېصله کول

١٦ يوه ورځ دوه کنجرې ښځې راغلي او سليمان بادشاه په مخکښې يې خپل ځانونه پېش کړل. ١٧ هغې يوې په کښې ووئيل، ”بادشاه سلامت، دا ښځه او زه په يو کور کښې اوسېږو او چې دا کله هلته وه نو زما يو ماشوم پېدا شو. ١٨ زما د زوی د پېدا کېدو په درېمه ورځ د هغې هم يو ماشوم پېدا شو. په هغه کور کښې صرف زه او هغه وو او بل هيڅ څوک هم موجود نه وو. ١٩ نو يوه شپه هغه په غلطۍ سره هغې خپل ماشوم د اړخ لاندې کړو او د هغه ساه يې بنده کړه. ٢٠ هغه د شپې پاڅېده، چې کله زه اوده وم نو هغې زما نه ماشوم واخستلو او په خپل څنگ کښې يې واچولو، بيا هغې هغه مې ماشوم زما په کټ کښې کېښودو. ٢١ په ورپسې سحر کله چې زه پاڅېدم او خپل ماشوم له مې تې ورکولو، نو ومې ليدل چې دا خو مې دې. ما په رڼا کښې ښه په غور سره ورته وکتل او پته راته ولگېده چې دا خو زما ماشوم نه دې.“ ٢٢ خو هغه بلې ښځې ووئيل، ”نه، ژوندې ماشوم زما دې او دا مې ماشوم ستا دې.“ نو هغه وپرومې ښځې جواب ورکړو، ”نه، مې ماشوم ستا دې او ژوندې ماشوم زما دې.“ نو داسې هغوی د بادشاه په وړاندې بحث شروع کړو. ٢٣ نو سليمان بادشاه وفرمائيل، ”تاسو دواړه دا دعوی کوي چې ژوندې ماشوم زما دې او مې ماشوم زما نه دې.“ ٢٤ نو هغه وفرمائيل چې توره راوړه او چې کله توره راوړې شوه، ٢٥ نو هغه وفرمائيل، ”دا ژوندې ماشوم دوه ټوټې کړه او هرې يوې له نيم نيم ورکړه.“ ٢٦ د کومې مور چې زوی ژوندې وو او زړه يې د زوی د مينې نه پک وو، نو هغې بادشاه ته ووئيل، ”بادشاه سلامت، دا ماشوم مې وژنه او هغې له يې ورکړه.“ خو هغې بلې ښځې ووئيل، ”دا ماشوم مونږ يوې له هم مې راکوه او دوه ټوټې يې کړه.“ ٢٧ سليمان وفرمائيل، ”ماشوم مې وژنه. او هغه ښځې له يې

ورکړه چې کومه وائی چې مه یې وژنه. هغه یې اصلی مور ده.“ (۲۸) کله چې ټول بنی اسرائیلیان د سلیمان د فېصلې نه خبر شول، نو د هغه رُعب ورباندې پرېوتو، ځکه چې هغوی ته نوره پته ولگېده چې خدای پاک هغه له حکمت ورکړې دے چې په انصاف سره لانجې هوارې کړی.

د حضرت سلیمان افسران

۴ (۱) سلیمان د ټولو بنی اسرائیلو بادشاه وو، (۲) او دا کسان د هغه لوی افسران و، د صدوق زوی عزریاه امام، (۳) د دربار منشیان، د سیسه زامن الیحورف او اخیاه، تاریخ لیکونکی، د اخیلود زوی یهوسفط، (۴) د لښکر مشر، د یهویدع زوی بنایاه، امامان، صدوق او ابیاتار، (۵) د ضلعې د حکمرانانو مشر، د ناتن زوی عزریاه، شاهي مشیر، د ناتن زوی زبود امام، (۶) د محل مشر، اخیسر، د هغه مزدورانو مشر چې په زور کار ترې نه اخستې شو، د عبدا زوی ادونرام. (۷) سلیمان د بنی اسرائیلو په ملک کښې دولس سپری د ضلعې حکمران مقرر کړل. هغوی د بادشاه او د هغه د خاندان او درباریانو دپاره د خوراک بندویست کولو. هر یو سپرې په کال کښې د یوې میاشتي ذمه وار وو. (۸) دا د هغه دولسو افسرانو او د هغه ضلعو نومونه دی چې هغوی د کومو افسران و. بن حور، د افرائیم د غرونو ملک، (۹) بن دقر، مقص، سعلبیم، بیت شمس، ایلون، او بیت حنان، (۱۰) بن حصد، د اربوت او شوکه ښارونو او د حفر د ټولې علاقې، (۱۱) بن ابینداب چا چې د سلیمان لور طاقت واده کړې وه، د دور د ټولې علاقې، (۱۲) د اخیلود زوی بعنه، د تعنک او مجدو د ښارونو او بیت شان ته نزدې د ټولې علاقې، ضربتان ښار ته نزدې، د یزرعیل ښار جنوبی برخه او د ابیل محوله او یقمعام ښار پورې، (۱۳) بن جبر، په رامات جلعاد کښې د هغه کلو چې د یائیر د قبیلې و، یائیر د منسی اولاد وو، په بسن کښې د ارجوب علاقه، چې ټول شپېته لوی ښارونه و، چې پاڅه دېوالونه او په دروازو کښې یې د

زېږو سيخونه لرل، (۱۴) د عدو زوی اخینداب، د محنايم د علاقې، (۱۵) اخیمعض، چا چې د سلیمان یوه بله لور باسمت واده کړې وه، د نفتالی علاقې، (۱۶) د حوسی زوی بعنه، د آشر علاقه او د بلوت ښار، (۱۷) د فروح زوی یهوسفت، د یساکار علاقه، (۱۸) د ایله زوی سمعی، د بنیامین علاقه، (۱۹) د اوری زوی جابر، د جلعاد علاقه چې په دې باندې اموری بادشاه سیحون او د بسن بادشاه عوج بادشاهی کړې وه. د دې دولسو نه علاوه په دې ټول ملک باندې یو حکمران وو.

د حضرت سلیمان خوشحاله او آباډه علاقه

(۲۰) د یهوداه او د اسرائیل خلق د سمندر په غاړه د شگو په شان بې شمېره وو، هغوی خوراک څښاک کولو او خوشحاله وو. (۲۱) د سلیمان په بادشاهی کېنې د فرات سیند نه واخله تر فلسطیانو ملک او د مصر د حد پولې پورې ټول قومونه شامل وو. هغوی به هغه له محصول ورکولو او چې ترڅو ژوندی وو نو د هغه خدمت یې کولو. (۲۲) هغوی سلیمان له هره ورځ تقریباً پینځه زره کلو د ښو اوږو او لس زره کبلو مېده بندویست کولو، (۲۳) لس په غله باندې ساتلی څاروی، شل په څرېدو ساتلی څاروی او سل گډې، چې ورسره هوسی، باره سینگی، غرخی او څاربه چرگان هم وو. (۲۴) سلیمان د فرات سیند نمریرپواته طرف ته د تفسح نه واخله د غزه ښار پورې په ټول ملک بادشاهی کوله. او هغه د خپلو ټولو گاونډی ملکونو سره په امن کېنې وو. (۲۵) چې تر کومې پورې هغه ژوندی وو نو د یهوداه او د اسرائیل خلق په امن سره اوسېدل، هر خاندان د انگورو باغونه او د اینځرو ونې لرلې. (۲۶) سلیمان د خپلو جنگی گاډو د آسونو دپاره څلوېښت زره اخورونه لرل او د خپلو فوجیانو دپاره یې دولس زره آسونه لرل. (۲۷) هغه دولسو حکمرانانو به هر یو په خپله خپله میاشت کېنې سلیمان بادشاه او د هغه ټولو دپاره د خوراک بندویست کولو چې چا د هغه د دسترخوان نه خوراک کولو، هغوی به د هر څیز داسې بندویست کولو چې د یو څیز کمه به هم نه وو. (۲۸)

هر يو حکمران خپله برخه اوربشې او بوس هم هلته لېږل چرته چې ضرورت وو، دا د جنگي گاپو د آسونو او د نورو آسونو دپاره ؤو. (۲۹) خدای پاک سلیمان له لوی حکمت، عقل او دومره پوهه ورکړې وه چې د حساب نه بهر وه. (۳۰)

سلیمان د نمرخاته د ټولو هوبنیارانو او د مصر د هوبنیارو سره نه زیات هوبنیار وو. (۳۱) هغه د ټولو خلقو نه زیات هوبنیار وو، هغه د ازراحی ایتان، د محول د زامنو هیمان، کل کول او دردع نه زیات هوبنیار وو او د هغه مشهورتیا په گېرچاپېره ټولو ملکونو کبني خوره شوه. (۳۲) هغه درې زره متلونه او یو زر او پینځه سندرې جوړې کړې. (۳۳) هغه د ونو او بوټو په حقله خبرې کولې، د لبنان د دیار نه واخله تر ویلنی پورې چې په دېوالونو باندې کیږي، هغه د ځناورو، مارغانو، په خېټه بنوئېدونکو څیزونو او کبانو په حقله خبرې کولې. (۳۴) د ټولې دنیا بادشاهان د سلیمان د حکمت نه خبر شول او خلق یې ورلېږل چې د هغه خبرې واورې.

د حضرت سلیمان د مالک خدای د کور جوړولو تیاری کول

۵ (۱) د صور بادشاه حیرام د داؤد همیشه ملگرې وو او چې کله هغه خبر شو چې سلیمان د خپل پلار داؤد نه پس بادشاه جوړ شوې دے نو هغه له یې سفیران ورولېږل. (۲) سلیمان حیرام ته دا پېغام ولېږلو، (۳) ”تا ته پته ده چې زما پلار داؤد هر وخت د هغه گېرچاپېره ملکونو د دشمنانو سره جنگونه کول نو په دې وجه هغه د مالک خدای د هغه خدای پاک دپاره یو کور تر هغې پورې نه شو جوړولې چې مالک خدای هغه له په خپلو دشمنانو باندې فتح نه وه ورکړې. (۴) خو اوس مالک خدای زما خدای پاک زما ټول سرحدونه په امن کبني کړی دی. نه زما دشمنان شته او نه د حملې څه خطر شته. (۵) مالک خدای زما د پلار داؤد سره وعده کړې وه چې ستا زوی، کوم چې ستا نه پس بادشاه جوړوم، هغه به زما دپاره یو کور جوړ کړي. او اوس ما دا فېصله کړې ده چې د مالک

خُدائ زما د خُدائ پاک د عبادت دپاره به هغه کور جوړ کړم. ﴿٦﴾ نو خپل سړی
 لبنان ته ولېږه چې زما دپاره د ديار ونې ووهی. زما سړی به د هغوی سره کار
 کوی او چې تۀ خۀ فېصله وکړې نو زۀ به ستا سړو له هم هغه هومره مزدوری
 ورکوم. لکه چې تا ته بښۀ پته ده چې په مونږ کښې د صیدانیانو په شان د لرگو
 پرې کولو والا تکړه کسان نشته. ﴿٧﴾ حیرام ته چې کله د سلیمان پېغام ملاو شو
 نو ډېر زیات خوشحاله شو او هغۀ ووئیل، ”د مالک خُدائ ثناء صفت دې وی
 چې هغۀ نن داؤد له یو هوبشیار زوی ورکړی دے چې د هغۀ په خُائ د دې عظیم
 قوم بادشاه شی.“ ﴿٨﴾ بیا حیرام سلیمان له دا پېغام ولېږلو، ”ما ته ستا پېغام
 ملاو شوے دے او چې خۀ دې فرمائیلی دی د هغې کولو ته تیار یم. زۀ به د ديار
 او د نختر د ونو بندوبست وکړم. ﴿٩﴾ زما سړی به لرگی د لبنان نه سمندر ته
 راوړی او هغوی به دا د یو بل سره د کشتی په شان وتړی او چې کوم خُائ تاسو
 خوښ کړئ نو هغه خُائ ته به یې په اوبو کښې ورسوی. زما سړی به دا هلته
 کولاو کړی او ستا سړو ته به یې حواله کړی. او تاسو له په کار دی چې زما د
 محل خلقو له د خوراک بندوبست وکړئ.“ ﴿١٠﴾ نو حیرام سلیمان له د هغه ټولو
 د ديار او د نختر د لرگو بندوبست وکړو چې هغۀ غوښتی ؤو، ﴿١١﴾ او سلیمان
 حیرام له دوه زره ټنه غنم او څلور لاکه کلو سوچه د زیتونو تېل ورکړل نو د هغۀ
 د محل د خلقو د هر کال د خوراک بندوبست وشو. ﴿١٢﴾ مالک خُدائ خپله وعده
 پوره کړه او سلیمان له یې حکمت ورکړو. او د حیرام او سلیمان په مینخ کښې
 امن شو او د یو بل سره یې تړون وکړو. ﴿١٣﴾ سلیمان د ټولو بنی اسرائیلو نه
 دېرش زره مزدوران راغونډ کړل، ﴿١٤﴾ او ادونرام یې د هغوی مشر مقرر کړو.
 هغۀ هغوی د لسو زرو په درې قبیلو کښې تقسیم کړل او هرې قبیلې به یوه
 میاشت په لبنان کښې او دوه میاشتی په کور کښې تېرولې. ﴿١٥﴾ سلیمان د غرونو
 په مُلک کښې اتیا زره سړی لرل چې کانی یې راویستل او اويا زره سړو دا
 راوړل، ﴿١٦﴾ او هغۀ درې زره او درې سوه مشران مقرر کړل چې د هغوی د کار
 مشری کوی. ﴿١٧﴾ د سلیمان د حُکم په مطابق هغوی د مالک خُدائ کور د بنیاد

دپاره بنائسته او لوی کانی تیار کړل. (۱۸) د سلیمان او د حیرام سرو او د جبل د
بنار سرو د خدای پاک کور د جوړولو دپاره کانی او لرگی تیار کړل.

د حضرت سلیمان د مالک خدای د کور جوړول

۶ (۱) د بنی اسرائیلو د مصر نه د راوتلو څلور سوه او اتیا کاله پس، په بنی
اسرائیلو باندې د سلیمان د بادشاهی په څلورم کال، په دویمه یعنی د زیو په
میاشت کښې، سلیمان د مالک خدای په کور باندې کار شروع کړو. (۲) دننه دا
تقریباً دېرش گزه اوږده، لس گزه پلنه او پینځلس گزه اوچته وه. (۳) د ننوتو
کوټه تقریباً پینځه گزه پلنه او لس گزه اوږده وه، هغه مقدس خدای هم دغه هومره
پلن وو. (۴) د هغه کور په دېوالونو باندې تنګې کرکې لګېدلې وې. (۵) هغه د
خدای پاک د کور په دوو طرفونو او شاته نورې کوټې جوړې کړې. (۶) د دې
کوټو درې درې منزلونه وو. لاندینی کوټه تقریباً دوه نیمه گزه پلنه، دویمه کوټه
درې گزه پلنه او آخری کوټه درې نیم گزه پلنه وه. د مالک خدای د کور په
دېوالونو کښې سوری نه وو جوړ کړی شوی، څه کانی بهر راوتی وو چې د چت
تیرونه ورباندې پراته وو او په دېوال کښې دننه نه لګېدل. (۷) د کومو کانیو نه چې
د مالک خدای کور جوړ شوی وو هغه په کان کښې تیار شوی وو، نو چې کله
هغه کور جوړېدو، نو د څټکو، تېشو، یا د اوسپنو د نورو آوزارو آواز د خدای
پاک په کور کښې نه وو اورېدلی شوی. (۸) د لاندینی منزل دروازه د مالک
خدای د کور جنوبی طرف ته وه، چې دویم او درېم چت ته یې پورې ختلې وې.
(۹) نو سلیمان بادشاه د هغه کور جوړول ختم کړل. هغه ورله یو چت جوړ کړو
چې د تیرونو او د دیار د تختو نه جوړ وو. (۱۰) هغه د کور په درې طرفونو باندې
کوټې جوړې کړې، چې د کور د دېوالونو سره د دیار په تیرونو باندې ملاو وې.
هره یوه کوټه دوه نیمه گزه اوچته وه. (۱۱) د مالک خدای کلام په سلیمان نازل
شو چې، (۱۲) ”ته د مالک خدای کور جوړوی نو یاد ساته چې زما په ټول قانون

او حکمونو باندې به عمل کوې، نو زه به ستا دپاره هغه خه وکړم چې ما ستا د پلار داؤد سره د هغې وعده کړې ده. (۱۳) زه به د خپلو خلقو بنی اسرائیلو سره په دې کور کبني اوسېرم او زه به هيڅکله هغوی پرې نه ږدم. (۱۴) نو سليمان د هغه کور جوړول پوره کړل.

د مالک خدای د کور دننه بنائسته کېدل

(۱۵) دننه دېوالونه د بېخ نه واخله تر چته پورې د ديار په تختو پټ کړې شوی و او فرش يې د نختر نه جوړ وو. (۱۶) دننه کوټه چې زيات مقدس خای بللې شو هغه د مالک خدای د کور شاته جوړه وه. هغه تقريباً لس گزه اوږده وه او د ديار تختې يې د فرش نه تر چت پورې رسېدلې وې. (۱۷) د زيات مقدس خای په مخکېني لويه کوټه تقريباً شل گزه اوږده وه. (۱۸) د ديار تختې د کدو او د گلونو په گلکاری باندې بنائسته کړې شوې وې، دننه ټوله حصه په ديار پټه وه او د دېوال کاني نه بنکارېدل. (۱۹) د هغه کور شاته يوه دننې کوټه جوړه شوې وه، چرته چې د مالک خدای د لوظ صندوق کېښودې شو. (۲۰) دننې کوټه لس گزه اوږده، لس گزه پلنه او لس گزه اوچته وه، چې ټوله په سوچه سرو زرو پټه وه. قربانگاه د ديار په تختو باندې پټه وه. (۲۱) د مالک خدای د کور دننې برخه په سرو زرو باندې پټه وه او د زيات مقدس خای د ننوتلو دروازې د حفاظت دپاره د سوچه سرو زرو زنجيرونه لگولې شوي وو. (۲۲) د هغه کور ټوله دننې حصه په سرو زرو پټه وه او په زيات مقدس خای کېني قربانگاه هم په سرو زور پټه وه. (۲۳) د وزرو والا دوه مخلوق د زيتونو لرگی نه جوړ وو او په زيات مقدس خای کېني اېښودې شوي وو، چې هر يو تقريباً پينځه گزه لوړ وو. (۲۴) - (۲۶) دواړه يو هومره او په يو شکل وو. د هر يو تقريباً درې گزه اوږده وزر وو، نو د يو وزر د يو سر نه د بل وزر د سر پورې فاصله پينځه گزه وه. (۲۷) دا په زيات مقدس خای کېني څنگ په څنگ اېښودلې شوي وو، نو داسې د دې خواره وزونو د يو بل سره د کوټې په مينځ کېني لگېدل او هغه نور دوه وزونو د دېوالونو سره لگېدل.

۲۸) د وزرو والا دواړه مخلوق په سرو زرو باندې پټ ؤو. ۲۹) د مينځنى كوتې او دنننى كوتې ټول دېوالونه د وزرو والا مخلوق، د كجورو ونو او د گلونو په گلكارى بڼاسته كړې شوى ؤو. ۳۰) او دنننى او بهرنى فرش هم په سرو زرو باندې پټ وو. ۳۱) د زيتونو لرگى نه جوړې دوه دروازې د زيات مقدس ځاى په خوله كښې لگولې شوې وې، د دروازې د چوكاټ بازوگان پينځه مخيز ؤو. ۳۲) دروازې د وزرو والا مخلوق باندې، د كجورو ونو او د غرېدلو شوو د گلونو په گلكارى باندې بڼاسته كړې شوې وې. دا ټول څيزونه په سرو زرو باندې پټ كړې شوى ؤو. ۳۳) مينځنى كوتې ته ننوتو دروازې د چوكاټ دپاره د زيتونو د لرگى نه څلور مخيز بازوگان جوړ كړې شوى ؤو. ۳۴) د نختر د لرگى نه دوه دروازې هم جوړې كړې شوې وې چې دې دروازو به په مينځ كښې هم د كولاوېدو او بندېدو قبضې لرلې. ۳۵) او دا دروازې د وزرو والا مخلوق، د كجورو ونو او غرېدلو شوو گلونو په گلكارى باندې بڼاسته كړې شوې وې، چې په سرو زرو يو شان پټې وې. ۳۶) د مالِك خدائ د كور په مخكښې يو دنننى دربار جوړ كړې شوى وو چې د كاني هرې درېمې ردې نه پس يې د ديار د لرگى تيرونه ؤو. ۳۷) د مالِك خدائ د كور بنياد د سليمان د بادشاهى په څلورم كال په دوېمه يعنې د زيو په مياشت كښې اېښودى شوى وو. ۳۸) په اتمه يعنې د بول په مياشت كښې، د سليمان د بادشاهى په يوولسم كال هغه كور په پوره توگه هم هغه شان جوړ شو، چې څنگه د دې منصوبه جوړه شوې وه. د دې په جوړېدو باندې د سليمان اووه كاله لگېدلى ؤو.

د حضرت سليمان محل

۷) سليمان د خپل ځان دپاره هم يو محل جوړ كړو او په دې باندې ديارلس كاله ولگېدل. ۲-۳) هغه محل چې ”د لبنان څنگل“ بللې شو تقريباً پنځوس گزه اوږد، پينځويشت گزه پلن او پينځلس گزه اوچت وو. د دې څلور قطاره د

ديار سنتي وې چې په هر قطار کښې پينځلس وې، چې د ديار تيرونه پرې پراته
 ؤو. چت يې د ديار وو، چې هغه تيرونه په ستنو باندې ولاړ ؤو. (۴) دواړو
 طرفونو ته په دېوالونو باندې درې قطاره کړکې وې. (۵) د دروازو او کړکو څلور
 گوټه چوکاټونه ؤو او په درې قطارونو کښې يو بل ته مخامخ ؤو. (۶) سليمان د
 ستنو يو دربار جوړ کړو، چې پينځه اويا فټه اوږد او پينځه څلوېښت فټه پلن وو.
 د دې مخامخ يوه د ستنو برانډه او مخې ته يې يو دالان وو. (۷) هغه د تخت کوټه
 هم جوړه کړه چې د انصاف دربار هم بللې شو، چرته چې سليمان لانجې
 هوارولې، چې د فرش نه تر سره پورې يې د ديار تختې لرلې. (۸) د انصاف د
 دربار نه وروستو په يو بل دربار کښې، د سليمان خپلې کوټې هم د نورو کوټو په
 شان وې. هغه د خپلې ښځې، د فرعون د لور دپاره هم هغه شان کور جوړ کړو.
 (۹) ټول عمارتونه او لوی دربار د بېخ نه د چت لاندې حصې پورې د ښو کايو نه
 جوړ وو. کاني په ناپ پرې کړې شوی ؤو، بهرنی او دنننی مخونه يې په آرا برابر
 کړې شوی ؤو. (۱۰) بنيادونه يې د غټو او ښو کايو نه جوړ ؤو، چې څه په کښې
 پينځه گزه او څه څلور گزه اوږده ؤو. (۱۱) د دې دپاسه نور ښه کاني ؤو چې په
 ناپ پرې کړې شوی ؤو او د ديار تيرونه ؤو. (۱۲) د محل دربار، د مالک خدای
 د کور دنننې دربار او دې ته د ننوتو کوټې داسې دېوالونه لرل چې د پرې کړې
 شوو کايو د هرې درېمې ردې نه پس د ديار يو تير په کښې لگېدلې وو.

د حيرام ذمه واری

(۱۳) سليمان بادشاه يو سرې راوغوښتو چې نوم يې حيرام وو، هغه کاريگر د
 صور په ښار کښې اوسېدو، چې د زېږو په کار کښې ماهر وو. (۱۴) د هغه پلار د
 صور د علاقې د زېږو ماهر وو، او مور يې د نفتالی قبيلې يوه کونډه وه. حيرام يو
 تکړه او تجربه کار ماهر وو. هغه د سليمان دعوت قبول کړو چې د زېږو د ټول
 کار مشر شي.

د زېږو دوه ستنې

١٥) حيرام دوه د زېږو ستنې جوړې كړې چې هره يوه تقريباً نهه گزه لوړه او شپږ گزه گېرچاپېره غټه وه او دا يې د مالک خدای د کور د ننوتلو په ځای کېښې ولگولې. ١٦) هغه د ستنو دپاره دوه د زېږو سرونه هم جوړ کړل، چې هر يو اووه نيم فټه لوړ وو. ١٧) د هرې ستنې سر د تړلې شوی زنجیرونو په شکلونو باندې بنائسته کړې شوې وو، ١٨) او دوه قطاره د انارو هم. ١٩) د ستنې پاسنۍ برخه د نیلوفر د گل په شان وه چې دوه گزه لوړه وه، ٢٠) او په يوه گول حصه کېښې لگولې شوې وه چې دا د زنجیر د شکل دپاسه وه. د ستنو په سرونو کېښې گېرچاپېره په دوو قطارونو کېښې دوه سوه انار وو. ٢١) حيرام د زېږو دوه ستنې د خدای پاک د کور د ننوتو ځای په مخکېښې ولگولې، د جنوب په طرف باندې د هغې نوم يکين وو او چې د شمال په طرف باندې وه د هغې نوم بوعز وو. ٢٢) د ستنو سرونه د نیلوفر د گلونو په شان وو. نو داسې د ستنو کار مکمل شو.

د زېږو ډيگي

٢٣) بيا حيرام د زېږو يوه گول ډيگي جوړه کړه چې تقريباً درې گزه ډوبه وه، مينځ يې پينځه گزه وو او گېرچاپېره غټ والې يې پينځلس گزه وو. ٢٤) د ډيگي گېرچاپېره په بهرنۍ ټوله څنډه باندې دوه قطاره چې په هر فټ کېښې شپږ شپږ د زېږو کدوان وو، چې د ټولې ډيگي سره يوه توکړه جوړه شوې وه. ٢٥) ډيگي د زېږو دولسو غويانو په شا باندې پراته وه چې مخونه يې بهر وو، چې په څلورو طرفونو باندې درې درې وو. ٢٦) د ډيگي دېوالونه درې انچې غټ وو. د دې څنډه د پيالی د څنډې په شان وه، چې د نیلوفر د گلونو پانډو په شان ښکارېده. په ډيگي کېښې تقريباً څلوېښت زره ليتره اوبه راتلې.

د زېرو گاپی

٢٧) حیرام د زېرو لس گاپی هم جوړې کړې، چې هره یوه تقریباً دوه گزه اوږده، دوه گزه پلنه او یو نیم گز اوچته وه. ٢٨) دا د څلور گوټه تختو نه جوړې وې چې په چوکاټونو کې لگولې شوې وې، ٢٩) چې په دې تختو باندې د زمرو، غویانو او د وزرو والا مخلوق نمونې جوړې وې، په چوکاټونو باندې بره او لاندې گول گُلکاری شوې وه. ٣٠) د هرې گاپی څلور د زېرو پایې او د زېرو سیخونه وې. په هره گاپی کې یو بښانک د زېرو په څلورو تختو باندې لگېدلی وو، دا چوکۍ په گول گُلکاری باندې بښاسته کړې شوې وې. ٣١) د هرې گاپی په سر د بښانک دپاره یو گول چوکاټ وو. دا د گاپی په سر اتلس انچې بره او اووه انچې لاندې تلې وو او گېرچاپېره گُلکاری ورباندې شوې وه. د گاپو تختې گول نه بلکې څلور گوټه وې. ٣٢) څلور پایې شپږویشتم انچې اوچتې وې، دا د تختو لاندې وې او سیخونه د گاپو سره یوه ټکره شوی وې. ٣٣) د دې پایې د جنګی گاپو د پایو په شان وې، د دې سیخونه، ریمونه، د ریمونو تیلی او مینځنۍ حصې هر څه د زېرو وې. ٣٤) د هرې گاپی په څلورو گوټونو کې څلور ستنې وې، چې د گاپی سره یوه ټکره وې. ٣٥) د هرې گاپی دپاسه گېرچاپېره نهه انچې پلنې پټې وې، د دې ستنې او تختې د گاپی سره یوه ټکره وې. ٣٦) ستنې او تختې د وزرو والا مخلوق، زمرو او د کجورو ونو په شکلونو باندې بښاسته کړې شوې وې، چې چرته هم خالی وې او نو گول گُلکاری ورباندې شوې وه. ٣٧) لس واړه گاپی داسې جوړې کړې شوې وې چې ټولې یو شان، په یو ناپ او یو شکل وې. ٣٨) حیرام د لسو گاپو دپاره یو یو بښانک جوړ کړو. چې د هر یو مینځ تقریباً دوه گزه وو او اته سوه لیټره اوبه په کې راتلې. ٣٩) هغه پینځه گاپی د خدای پاک د کور جنوبی طرف ته ودرولې او نورې پینځه یې شمالی طرف ته ودرولې، هغه پیکې یې نمرخاته جنوبی طرف ته کېښودله.

د مالک خُدائ د کور د سامان تفصیل

٤٥-٤٠) حیرام لوبښی، بېلچې او جامونه هم جوړ کړل. هغه د مالک خُدائ د کور هغه ټول کار پوره کړو چې د سلیمان دپاره یې کولو. هغه دا څیزونه جوړ کړل، دوه ستنې، د ستونو دپاره دوه د جامونو په شان سرونه، په هر یو باندې تړلی شوی زنجیرونه، څلور سوه د زېږو انار، چې د زنجیرونو نه گېرچاپېره هر طرف سل سل په دوه قطاره کښې وُو، لس گاډۍ، لس ښانکونه، پیگۍ، دولس غویان چې پیگۍ ورباندې پرته وه، لوبښی، بېلچې او جامونه. حیرام چې سلیمان بادشاه له د مالک خُدائ د کور دپاره کوم سامان جوړ کړو هغه ټول د ځلېدونکي زېږو وو.

٤٦) سلیمان بادشاه دا هر څه د اُردن په مېدان، د سُکات او د ضربتان په مینځ کښې د خټې په قالب کښې جوړ کړل. (٤٧) سلیمان د زېږو دا څیزونه تللی نه وُو، ځکه چې دا پېر زیات وُو، نو د دې وزن کله هم معلوم نه کړې شو. (٤٨) سلیمان د مالک خُدائ د کور دپاره د سرو زرو دا سامان هم جوړ کړو، قربانگاه، خُدائ پاک ته د پېش کړې شوې روتۍ مېز، (٤٩) لس پیوټ چې د زیات مقدس ځای په مخکښې لگېدلی وُو، چې پینځه په جنوبي طرف او پینځه په شمالي طرف باندې وُو، گلونه، ډیوې او چمتې، (٥٠) پیالی، د ډیوو سرپوښونه، جامونه، د خوشبویۍ لوبښی او د بلو سکارو د وړلو دپاره لوبښی، او د زیات مقدس ځای د دروازو دپاره قبضې او د مالک خُدائ د کور بهرنۍ دروازې. دا ټول سامان د سوچه سرو زرو نه جوړ وو. (٥١) کله چې سلیمان بادشاه د مالک خُدائ د کور ټول کار ختم کړو، نو هغه د مالک خُدائ دکور په خزانو کښې هغه ټول څیزونه کېښودل چې د هغه پلار داؤد مالک خُدائ ته وقف کړی وُو. یعنې سپین زر، سره زر او نور سامان.

د لوظ صندوق د مالک خُدائ کور ته راوړل کېدل

٨) بیا سلیمان بادشاه د بنی اسرائیلو مشران او د یلو ټول مشران

راوغوبنټل چې يروشلم ته راشي او د لوظ صندوق د داؤد د ښار صيون نه د مالک خدائ کور ته يوسي. (٢) په اوومه يعنې د ايتانيم مياشت هغوی ټول د سليمان بادشاه په وړاندې د جونگړو د اختر په وخت کښې راغونډ شول. (٣) کله چې ټول مشران راغونډ و، نو امامانو د لوظ صندوق اوچت کړو (٤) او د مالک خدائ کور ته يې يوړو. ليويانو او امامانو د مالک خدائ د حضور خېمه او د هغې ټول مقدس سامان هم د مالک خدائ کور ته يوړو. (٥) سليمان بادشاه او د بني اسرائيلو ټول قوم د لوظ صندوق په وړاندې راغونډ شول او په دومره لوی شمېر کښې گډې او څاروی يې قربانۍ کړل چې د شمېر نه بهر و. (٦) بيا امامانو د مالک خدائ د لوظ صندوق د هغه کور ته دننه کړو او په زيات مقدس ځای کښې يې دننه د وزرو والا مخلوق د وزرو لاندې کېښودو. (٧) د وزرو والا مخلوق وزر د صندوق او د دې د وړلو بازوگانو دپاسه خواره و. (٨) بازوگان دومره اوږده و چې هغه خلقو ته ښکارېدل څوک چې زيات مقدس ځای ته مخامخ ولاړ وو، خو د بهر نه نه ښکارېدل. (هغه بازوگان تر نن ورځې پورې هلته دي.) (٩) د لوظ صندوق کښې دننه د کاپو هغه دوو تختو نه بغير هيڅ هم نه و چې موسی د سينا د غره سره په کښې اېښې وې، په کوم وخت کښې چې بني اسرائيل د مصر ملک نه راوتل او مالک خدائ د هغوی سره يو لوظ وکړو. (١٠) چې کله امامان د مقدس ځای نه راوتل، نو د مالک خدائ کور د وريځې نه پک شو، (١١) نو امامانو د وريځې په وجه خپل خدمت نه شو تر سره کولې ځکه چې د مالک خدائ کور د هغه د جلال نه پک شوی و. (١٢) بيا سليمان دعا وغوښته، ”اې مالک خدایه، تا فرمائيلي دی چې ته به په تکه توره وريځ کښې موجود يې. (١٣) خو ما ستا دپاره يو عالی شان کور جوړ کړی دی، يو داسې ځای چې تل به په کښې اوسېږې.“

د حضرت سليمان خلقو ته تقرير کول

(١٤) کله چې د قوم خلق هلته ولاړ و، نو سليمان بادشاه مخ ورواړولو او د

هغوی دپاره یې د خدای پاک نه برکت وغوښتلو. (۱۵) هغه وفرمائیل، ”د مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک ثناء صفت دې وی. هغه هغه وعده پوره کړه چې زما پلار داؤد سره یې کړې وه، چې کله هغه وفرمائیل، (۱۶) د کوم وخت نه چې ما خپل خلق د مصر نه راویستلی دی، نو ما د بنی اسرائیلو په ټول ملک کښې یو ښار هم نه دے خوښ کړے چرته به چې هغه کور جوړېږي چې هلته به زما عبادت کيږي. خو داؤده، زه تا خوښوم چې زما په خلقو بادشاهی کوې.“

(۱۷) او سلیمان خپله خبره جاری وساتله، ”زما پلار داؤد دا غوښتل چې د مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک د عبادت دپاره یو کور جوړ کړي، (۱۸) خو مالک خدای هغه ته وفرمائیل، چې ستا اراده ښه وه چې زما د نوم د درناوی دپاره یو کور جوړ کړي، (۱۹) خو ته به دا جوړ نه کړي. هغه به ستا زوی، ستا خپل زوی وی چې زما د نوم دپاره به کور جوړ کړي. (۲۰) او اوس مالک خدای خپله وعده پوره کړې ده. زه د خپل پلار داؤد په خدای د بنی اسرائیلو په تخت ناست یم لکه څنگه چې مالک خدای وعده کړې وه او ما د مالک خدای د بنی اسرائیلو د خدای پاک د عبادت دپاره هغه کور جوړ کړے دے. (۲۱) ما په هغه کور کښې د لوظ صندوق دپاره د یو خدای بندویست کړے دے چې په هغې کښې د مالک خدای د تړون هغه تختې پرتې دی چې د کوم لوظ هغه زمونږ د پلار نیکه سره کړے وو چې کله یې د مصر نه راویستل.“

د حضرت سلیمان دُعا

(۲۲) نو د بنی اسرائیلو د قوم په موجودگی کښې سلیمان لارو او د مالک خدای د قربانگاه په مخکښې ودرېدو، هلته یې د آسمان طرف ته خپل لاسونه اوچت کړل (۲۳) او دُعا یې وکړه، ”مالک خدایه، د بنی اسرائیلو خدایه پاکه. پاس په آسمان کښې او لاندې په زمکه ستا په شان خدای نشته، د خپلو خلقو سره ستا لوظ پوره کړه څوک چې د زړه د اخلاصه ستا تابعداری کوی او هغوی ته خپله مینه وښایه. (۲۴) تا چې زما پلار داؤد سره کومه وعده کړې وه نو هغه دې پوره کړي

ده، نن هره خبره پوره شوې ده. (۲۵) او مالِکِه خُدايه د بنی اسرائیلو خُدايه پاکه، زهٔ تا ته سوال کوم چې ته به هغه بله وعده هم پوره کړې چې تا زما د پلار سره کړې وه چې کله دې هغه ته وفرمائیل چې د هغه اولاد نه به همپشه یو کس داسې وی چې په بنی اسرائیلو به بادشاهی کوی، که د هغه اولاد هم د هغه په شان صحیح فرمانبرداری کوله. (۲۶) نو، اے د بنی اسرائیلو خُدايه پاکه، هغه هر څه دې رښتیا شی چې د څه وعده تا د خپل خدمت کوونکی یعنی زما د پلار داؤد سره کړې ده. (۲۷) خو اے خُدايه پاکه، ته په زمکه باندې نه شي اوسېدې، ځکه چې ټول آسمان ستا د ځایېدو دپاره کافی نه دے، نو دا کور به څنگه کافی وی چې کوم ما جوړ کړے دے؟ (۲۸) خو اے مالِکِه خُدايه زما خُدايه پاکه، زهٔ ستا خدمت کوونکے یم. زما دُعا واوره او زهٔ چې کوم سوال کوم نو هغه منظور کړه. (۲۹) خو په دې کور شپه او ورځ نظر وساته، دا ځای چې تا د عبادت دپاره خوښ کړے دے. مخ مې دې کور ته کړو او زما سوال واوره. (۳۰) د خپل خدمت کوونکی دُعا او د خپلو بنی اسرائیلو خلقو دُعا واوره په هغه وخت کښې چې کله هغوی دې ځای ته مخ کوی. په آسمان کښې په خپل کور کښې زمونږ سوال اوره او مونږ معاف کوه. (۳۱) کله چې په یو کس الزام ولگی چې د بل چا سره یې بد کړی دی او په دې کور کښې ستا قربان گاه ته راوستلے شی چې قسم وکړی چې هغه بې گناه دے، (۳۲) نو اے مالِکِه خُدايه، په آسمان کښې اوره او د خپلو خدمت کوونکو عدالت کوه. مجرم له هم هغه شان سزا ورکوه چې څنگه یې حقدار وی او چې څوک بې گناه وی نو د هغه صفائی کوه. (۳۳) کله چې ستا خلق بنی اسرائیلیان د خپلو دشمنانو نه شکست وخورى ځکه چې هغوی به ستا خلاف گناه کړې وی، چې کله هغوی تا ته راوگرځی او بیا په تا توکل وکړی او په دې کور کښې تا ته سوال وکړی، (۳۴) نو په آسمان کښې د هغوی سوال اوره. د خپلو خلقو گناهونه معاف کوه او هغه مُلک ته یې واپس راوله چې کوم تا د هغوی پلار نیکه له ورکړے وو. (۳۵) کله چې ته باران ایسار کړې ځکه چې ستا خلقو به ستا خلاف گناه کړې وی او بیا چې کله هغوی توبه وباسی او مخ دې

کور ته کړی، ځکه چې تا سزا ورکړې وه، (۳۶) نو په آسمان کښې د هغوی سوال اوره. د بادشاه او د خپلو خلقو بنی اسرائیلو گناهونه معاف کوه. هغوی ته د عمل نېغه لاره ښایه. اے مالکۀ خدایه، د خپلو خلقو په دې زمکه باندې باران وروه، کوم چې تا خپلو خلقو له په پوخ میراث کښې ورکړې دے. (۳۷) کله چې په مُلک کښې قحط یا وبا وی، یا په سوزېدونکې هواگانو او یا د قحطی مۇلخانو په ذریعه فصلونه تباہ شی، یا ستا د خلقو په ښارونو باندې دشمنانو حمله کړې وی، یا په هغوی باندې څه افت یا بیماری راشی، (۳۸) نو بیا د هغوی دُعاگانې اوره. که ستا خلقو بنی اسرائیلو نه څوک هم د زړه د اخلاصه توبه وباسی او خپل لاسونه د دُعا دپاره دې کور ته اوچت کړی، (۳۹) نو د هغوی سوال اوره. د هغوی دُعا په آسمان کښې په خپل کور کښې اوره، هغوی معاف کوه او مدد یې کوه. یواځې ته د انسان د زړه په خیالونو پوهېږې. د هر چا سره هغه سلوک کوه چې څنگه یې حقدار وی، (۴۰) نو ستا خلق به ټول عمر ستا تابعداری کوی چې په هغه مُلک کښې اوسېږی چې تا د هغوی پلار نیکه له ورکړې دے. (۴۱-۴۲) نو بیا کله چې د بل مُلک خلق کوم چې ستا د قوم بنی اسرائیلو نه نه وی او ستا د شُهرت او د هغه لویو کارونو نه خبر شی چې تا د خپلو خلقو دپاره کړی دی او ستا د عبادت دپاره د لرې نه راشی او دې کور طرف دُعا وکړی، (۴۳) نو د هغه سوال اوره. په آسمان کښې چرته چې ته اوسېږې د هغه سوال اوره او چې څه غواړی نو هغه ورله ورکړه، نو داسې د دُنیا ټول قومونه به تا وپېژنی او ستا تابعداری به کوی، لکه چې ستا خلق بنی اسرائیلیان یې کوی. نو هغوی ته به پته ولگی چې دا کور چې کوم ما جوړ کړې دے هغې پورې ستا نوم تړلے شوے دے. (۴۴) کله چې ته خپلو خلقو له د تلو حُکم ورکړې چې د خپلو دشمنانو خلاف جنگ وکړی او هغوی تا ته سوال وکړی، چې دې ښار ته چې تا خوښ کړې دے او چې دې کور ته یې مخ وی چې ستا د عبادت دپاره ما جوړ کړې دے، (۴۵) نو د هغوی سوال اوره. په آسمان کښې هغوی ته غوږ اېږده او هغوی له فتح ورکوه. (۴۶) کله چې ستا خلق ستا خلاف گناه وکړی (داسې هیڅ څوک هم نشته چې گناه نه

کوی)، او تہ پہ غصہ کښې هغوی پرېږدې چې دشمن شکست ورکړی او هغوی
یې خپل ملک ته قېديان بوځی، که هغه ملک لرې هم وی، (۴۷) خو د خپلو خلقو
سوال اوره. که هغوی د جلاوطنۍ په ملک کښې توبه وباسی او تا ته سوال وکړی
او دا اقرار وکړی، چې هغوی څومره گناهگار او بدعمله دی، نو اے مالکه
خدايه، د هغوی سوال اوره. (۴۸) خو که د دشمن په ملک کښې هغوی په رښتیا
او خلوص سره توبه وباسی او تا ته سوال وکړی او مخ یې دې ملک ته وی چې
تا زمونږ پلار نیکه له ورکړې دے، هغه ښار چې تا خوښ کړې دے او دا کور
چې ما ستا دپاره جوړ کړې دے، (۴۹) نو د هغوی دُعا ته غوږ نیسه. په آسمان
کښې په خپل کور کښې د هغوی سوال اوره او د هغوی مدد کوه. (۵۰) د خپلو
خلقو ټول گناهونه او ستا خلاف سرکشی معاف کوه او هغه دشمنان ورباندې
مهربانه کړه، کومو چې جلاوطن کړی و. (۵۱) هغوی بیا هم ستا خپل خلق دی،
هغه میراث، چې تا د مصر ملک نه راوویستل چې سم سور اور وو. (۵۲) مالکه
خدايه، تہ په بنی اسرائیلو او ستا خدمت کوونکی باندې همېشه د رحم نظر کوه او
چې کله هم هغوی تا ته د مدد چغه وهی نو د هغوی سوال اوره. (۵۳) تا هغوی د
ټولو قومونو نه خوښ کړل چې ستا خپل خلق شی لکه څنگه چې تا د خپل
خدمت کوونکی موسی په ذریعه هغوی ته فرمائیلي و. کله چې تا زمونږ پلار نیکه
د مصر نه راوویستل.

آخری دُعا

(۵۴) کله چې سلیمان مالک خدای ته دُعا ختمه کړه، نو هغه د قربان گاه په
وړاندې پاڅېدو، چرته چې په سجده شوې وو او لاسونه یې آسمان ته اوچت
کړی و. (۵۵) هغه پاڅېدو او په اوچت آواز یې د بنی اسرائیلو ټول قوم دپاره د
خدای پاک نه برکت وغوښتو چې هلته راغونډ و. او هغه وفرمایل، (۵۶) ”د
مالک خدای ثناء صفت دې وی چې هغه خپلو خلقو له امن ورکړې دے، لکه
څنگه چې هغه وعده کړې وه. هغه په خپلو ټولو پخو وعدو کښې پاتې نه دے

راغله کومې يې چې د خپل خدمت کوونکی موسیٰ په ذریعه يې کړې وې. (۵۷) مالک خدای زموږ خدای پاک دې زموږ مل وی، لکه څنگه چې هغه زموږ د پلار نیکه مل وو، هغه دې زموږ نه هیڅکله نه ځی او نه دې موږ پرېږدی، (۵۸) چې هغه زموږ ارادې بدلې کړی، نو چې موږ هر څه کړو د هغه مرضی پوره کړو او د هغه ټول قانون او حکمونه منو چې زموږ پلار نیکه له یې ورکړی و. (۵۹) مالک خدای زموږ خدای پاک دې هر وخت دا خبرې یادې ساتی چې ما هغه ته کړې دی. هغه دې د خپلو خلقو بنی اسرائیلو او زما مدد وکړی، لکه څنگه چې د هرې ورځې ضرورتونه لرو. (۶۰) نو د دنیا ټولو قومونو ته به پته ولگی چې صرف مالک خدای، خدای پاک دے او بل یو خدای هم نشته. (۶۱) تاسو یعنې د هغه خلق دې د مالک خدای زموږ د خدای پاک پوره وفادار وی، چې د هغه په ټول قانون او حکمونو باندې هم هغه شان عمل کوئ لکه څنگه چې نن کوئ.“

د مالک خدای د کور وقف کېدل

(۶۲) سلیمان بادشاه او د هغه سره ټولو بنی اسرائیلو مالک خدای ته نذرانې پېش کړې. (۶۳) سلیمان دوویشته زره څاروی او یو لاک شل زره گډې د سلامتی نذرانې په توگه پېش کړې. نو داسې بادشاه او د بنی اسرائیلو ټولو خلقو د مالک خدای کور وقف کړو. (۶۴) هم په هغه ورځ هغه د دربار مرکزی حصه هم وقف کړه، کومه حصه چې د مالک خدای کور ته مخامخ وه. هغه هلته پوره سوزېدونکې نذرانې، د غلې نذرانې، او د سلامتی نذرانو دپاره د څاروو وازگه پېش کړه. هغه داسې په دې وجه وکړل چې د زېږو قربان گاه د دې ټولو نذرانو دپاره ډېره وړه وه. (۶۵) سلیمان بادشاه او د بنی اسرائیلو ټولو خلقو اووه ورځې د جونگړو اختر وکړو. هلته یوه لویه گڼه وه چې په شمال کښې د حمات درې نه واخله په جنوب کښې د مصر سرحد پورې وه. (۶۶) په اتمه ورځ سلیمان خلق رخصت کړل. هغوی ټولو د هغه صفت کولو او د هغه ټولو برکتونو په وجه خوشحاله کورونو ته لاړل چې کوم برکتونه مالک خدای خپل خدمت کوونکی

داؤد او د هغه خلقو بنی اسرائیلو له ورکړی وُو.

د خدای پاک حضرت سلیمان ته بیا څرگندېدل

۹ ﴿۱﴾ کله چې سلیمان بادشاه د مالک خدای کور، خپل محل او د هغه هر څه جوړول ختم کړل چې څه یې جوړول غوښتل، ﴿۲﴾ نو مالک خدای په دویم ځل هغه ته راڅرگند شو، لکه څنگه چې هغه په جبعون کښې څرگند شوی وو. ﴿۳﴾ مالک خدای هغه ته وفرمائیل، ”ما ستا دُعا اورېدلې ده، کومه چې تا زما په وړاندې کړې ده. کوم کور چې تا جوړ کړی دې هغه زه مقدس کوم او هغه به داسې ځای وی چې همپشه به هلته زما عبادت کيږي. زما به په دې نظر وی او همپشه به زړه کښې اوسی. ﴿۴﴾ او که تا په صداقت او د زړه د اخلاصه زما خدمت کولو لکه چې ستا پلار داؤد کولو او تا زما قانون او هغه هر څه منل چې ما یې حکم درکړی دې، ﴿۵﴾ نو زه به خپله هغه وعده پوره کړم چې ما ستا پلار داؤد سره کړې وه چې ما هغه ته وفرمائیل چې ستا د اولاد نه به همپشه یو کس د بنی اسرائیل په تخت ناست وی. ﴿۶﴾ خو که تا یا ستا اولاد زما تابعداری پرېښوده، چې ما کوم قانون او حکمونه درکړی دی، د هغې نافرمانی مو وکړه او د نورو خدایانو عبادت مو وکړو، ﴿۷﴾ نو زه به خپل خلق بنی اسرائیلیان د هغه مُلک نه لرې کړم کوم چې ما ورکړی دې. او زه به دا کور هم پرېږدم چې ما د خپل عبادت دپاره مقدس کړی دې. ټول قومونه به د بنی اسرائیلو په مُلک پورې خندا کوی او سپک به ورته گوری. ﴿۸﴾ دا کور به د کنډر یو پېرې شی او چې هر څوک هم ورباندې تېرېږي نو وبه لږزېږي او حېران به شی. هغوی به تپوس کوی چې مالک خدای په دې مُلک او کور باندې داسې ولې کړی دی. ﴿۹﴾ نو خلق به وائی چې هغوی مالک خدای پرېښی وو، چا چې د هغوی پلار نیکه د مصر نه راوویستل. هغوی نور خدایان راتینگ کړل او د هغوی عبادت او خدمت یې وکړو. نو دا ځکه مالک خدای ورباندې دا تباهی راوستې ده.“

د حضرت سلیمان د حیرام سره تړون

۱۰) د سلیمان د مالک خدای په کور او خپل محل باندې شل کاله ولگېدل. ۱۱) د صور بادشاه حیرام هغه له ديار او د نختر لرگو او د هغه ټولو سرو زرو بندوبست وکړو چې هغه د دې کار دپاره غوښتی ؤو. کله چې دا کار ختم شو، نو سلیمان بادشاه حیرام له د گلیل په علاقه کښې شل ښارونه ورکړل. ۱۲) حیرام بادشاه د هغه ښارونو لیدو له لارو کوم چې سلیمان ورکړی ؤو، خو د هغه خوښ نه شول. ۱۳) نو هغه سلیمان ته وویل، ”زما وروره، دا څه رنگه ښارونه دی چې تا ما له راکړی دی؟“ نو په دې وجه تر اوسه پورې د هغه ځای نوم کابل دے. ۱۴) حیرام سلیمان له د څلورو زرو کلو نه زیات سره زر لېږلی ؤو.

د حضرت سلیمان نورې کارنامې

۱۵) سلیمان بادشاه په مزدورانو باندې د مالک خدای کور، محل، په غره باندې پتی او د یروشلم دېوال جوړ کړو. په هغوی یې د حصور، مجدو او جزر ښارونه هم بیا جوړ کړل. ۱۶) د مصر بادشاه فرعون په جزر حمله کړې وه او دا یې قبضه کړې وه، د هغې اوسېدونکي یې ووژل او په ښار یې اور بل کړو. بیا هغه دا خپلې لور له د واده په جهیز کښې په هغه وخت ورکړو چې سلیمان ودوله، ۱۷) سلیمان د جزر ښار او لاندینې بیت حورون هم بیا جوړ کړو، ۱۸) ورسره بعلات، د یهوداه په صحرا کښې تمار، ۱۹) د گودامونه والا ښارونه، د هغه د آسونو او جنگی گاډو دپاره ښارونه او چې په یروشلم، لبنان او خپله ټوله بادشاهی کښې یې څه هم جوړول غوښتل نو هغه یې جوړ کړل. ۲۰-۲۱) سلیمان د کنعان خلقو د اولاد نه مزدوران جوړ کړل، کوم چې بنی اسرائیلو د ملک قبضه کولو په وخت نه ؤو وژلی. په دې کښې اموریان، حیتیان، فرزبان، حیوان او یبوسیان ؤو، چې د هغوی اولاد تر اوسه پورې غلامان دی. ۲۲) سلیمان د بنی اسرائیلو نه غلامان جوړ نه کړل، هغوی د فوجیانو، مشرانو، فوجی آفسرانو، د

گاپو مشرانو او د آسونو والا په توگه خدمت کولو. (۲۳) په هغه مزدورانو باندې پینځه سوه او پنځوس آفسران مقرر کړې شوی و چې کومو مزدورانو د سلیمان په منصوبو باندې کار کولو. (۲۴) سلیمان په غره باندې پتی د هغې نه پس جوړ کړل چې د هغه بنځه د مصر د بادشاه فرعون لور، د داؤد د ښار نه هغه محل ته تلې وه چې د هغې دپاره یې جوړ کړې وو. (۲۵) سلیمان به په کال کښې درې ځل سوزېدونکې نذرانې او د سلامتۍ نذرانې په هغه قربانگاه پېش کولې چې کومه یې مالک خدای ته جوړه کړې وه. هغه مالک خدای ته خوشبوئی هم سوزوله. او داسې هغه د مالک خدای کور جوړول پوره کړل. (۲۶) سلیمان بادشاه په عصیون جابر کښې پېر سمندری جهازونه هم جوړ کړل، عصیون جابر د ادوم په علاقه کښې د بحر قلزم په غاړه دے او ایلات ته نزدې دے. (۲۷) حیرام بادشاه یو څو تکړه جهاز چلوونکی وروپېرل چې د سلیمان د سپرو مدد وکړی. (۲۸) هغوی د اوفیر ملک ته سفر وکړو او د هغه ځای نه یې څوارلسو زرو کلو نه زیات سره زر سلیمان له راوړل.

د شيبا د ملکه سره د حضرت سلیمان ملاقات

۱۰ (۱) د شيبا ملکه د سلیمان د شهرت نه خبر شوه، نو راغله چې په مشکلو سوالونو سره هغه معلوم کړی. (۲) هغه یروشلم ته د یوې لوئې قبیلې سره راغله او د اوبسانو یوه لویه قافله ورسره وه چې په مصالحو، قیمتی کانیو او پېر سره زر ورباندې بار و. کله چې هغه او سلیمان ملاو شول، نو هغې ورسره هغه ټولې خبرې اترې وکړې چې د هغې په ذهن کښې وې. (۳) نو سلیمان د ټولو سوالونو جواب ورکړو، داسې یو سوال هم نه وو چې هغه یې جواب نه شو ورکولې. (۴) د شيبا ملکه د سلیمان په حکمت پوهه شوه او هغه محل یې ولیدو چې هغه جوړ کړې وو. (۵) هغې هغه خوراک ولیدو چې د هغه په دسترخوان باندې پروت وو، د هغه د آفسرانو کوټې، د هغه د محل د نوکرانو انتظام او هغه لباس چې هغوی

اغوستے وو، د هغه ساقیان یې ولیدل او هغه پوره سوزېدونکې نذرانې یې هم ولیدې چې هغه به د مالک خدای په کور کښې پېش کولې. نو په دې هر څه باندې حقه حېرانه شوه. (۶) هغې سلیمان بادشاه ته ووئیل، ”ما په خپل ملک کښې چې ستا د کارنامو او حکمت په حقله څه اورېدلی ؤو نو هغه رښتیا دی. (۷) خو ما تر هغې پورې یقین نه کولو چې ترڅو زه په خپله راغلي نه وم او هر څه مې کتلی نه ؤو. خو زه د دې په نیمه هم نه وم خبر، ما ته چې څه وئیلی شوی ؤو نو ستا حکمت او دولت د هغې نه ډېر زیات دے. (۸) ستا ښځې څومره خوش قسمته دی او ستا نوکران څومره خوش قسمته دی، هغوی هر وخت ستا په وړاندې وی او ستا د حکمت خبرې اورېدے شی. (۹) د مالک خدای ستا د خدای پاک ثناء صفت دې وی، چې هغه دا ښودلی دی چې هغه ستا نه څومره خوشحاله دے چې ته یې د بنی اسرائیلو بادشاه جوړ کړے یې. ځکه چې د بنی اسرائیلو سره د هغه مینه د تل ډپاره ده، نو هغه ته د هغوی بادشاه جوړ کړے یې چې د انصاف او صداقت نه کار واخلي.“ (۱۰) د شيبا ملکه سلیمان بادشاه ته هغه تحفي پېش کړې کومې چې هغې راوړې وې، د څلور زره کپلو نه زیات سره زر او په ډېر زیات مقدار کښې مصالحې او قیمتي کانی هم. هغې چې کومې مصالحې ورکړې هغه دومره زیاتې وې چې هیچا هم دومره بیا ورنه کړې. (۱۱) د حیرام سمندری جهازونو چې کومې د اوفیر نه سره زر راوړی ؤو، د هغه ځای نه یې په ډېر زیات مقدار کښې د صندل لرگی او قیمتي کانی هم راوړل. (۱۲) سلیمان دا لرگی د مالک خدای کور او محل په ستنو کښې استعمال کړل او د دې نه یې د سندرغاړو ډپاره بینجو او ربابونه هم جوړ کړل. دا د ټولو نه ښه د صندل لرگی ؤو چې د بنی اسرائیلو ملک ته راوړے شوی ؤو، د دې په شان لرگے بیا نه دے لیدلے شوی. (۱۳) سلیمان بادشاه د شيبا ملکه له هغه هر څه ورکړل چې څه یې غوښتل، دا د هغه نورو شاهي تحفو نه علاوه ؤو چې هغې له یې د سخاوت سره ورکړې وې. بیا هغه او د هغې ډله د شيبا ملک ته راوایس شوه.

د حضرت سلیمان بادشاه دولت

۱۴) سلیمان بادشاه ته هر کال تقریباً درویشت زره کلو سره زر ملاویدل ۱۵) د
 دې نه علاوه چې سوداګرو کوم محصُول ورکولو، د تجارت ګټه او چې د بنی
 اسرائیلو د مُلک د ضلعو حاکمانو او د عربو بادشاهانو چې کوم محصُول
 ورکولو هغه هم ورته ملاویدو. ۱۶) سلیمان دوه سوه لوی پالونه جوړ کړل، چې
 په هر یو باندې تقریباً اووه کلو د ټکولې شوو سرو زرو پتری خپڅولې شوی ؤو.
 ۱۷) هغه درې سوه واپه پالونه هم جوړ کړل، چې په هر یو باندې تقریباً دوه کلو
 د ټکولې شوو سرو زرو پتری خپڅولې شوی ؤو. هغه دا ټول پالونه په هغه دربار
 کښې کېښودل چې نوم یې د لبنان ځنگل وو. ۱۸) هغه یو لوی تخت هم جوړ کړو
 چې یوه حصه یې د هاتی په غابونو پټه وه او نور په سوچه سرو زرو باندې پټ
 وو. ۱۹-۲۰) د تخت شپږ پورې وې چې بره ورختلې وې، چې د هرې پورې په یو
 سر او بل سره باندې د ازمو مجسمې وې، چې ټول دولس ازمری ؤو. تخت شا
 طرف ګول وو او د دواړو بازوګانو سره یې یو د ازمری مجسمه وه. په بله یوه
 بادشاهۍ کښې کله هم داسې تخت موجود نه ؤو. ۲۱) د سلیمان د څښلو ټولې
 پیالې د سرو زرو نه جوړې وې او د لبنان د ځنگل په دربار کښې ټول لوبښی د
 سوچه سرو زرو ؤو. سپین زر په کښې بېخی نه ؤو استعمال شوی، ځکه چې د
 سلیمان په وخت کښې دا قیمتی نه شو ګڼلې. ۲۲) هغه سمندری جهازونه لرل
 چې د حیرام د جهازونو سره چلېدل. هر درې کاله پس به دا راواپس کېدل، چې
 سره زر، سپین زر، د هاتی غابونه، شادوګان او طاؤسان به یې راوړل. ۲۳)
 سلیمان د دنیا د نورو ټولو بادشاهانو نه زیات مالداره او د ټولو نه زیات د
 حکمت خاوند وو، ۲۴) او ټولې دنیا به دا غوښتل چې هغه له راشی او د هغه
 حکمت ته غوږ ونیسی چې خدای پاک هغه له ورکړې دے. ۲۵) چې هر څوک
 به هغه له راتلو نو هغه له به یې څه تحفه راوړه، لکه سپین زر او سره زر، چوغې،
 وسلې، مصالحې، آسونه، او قچر. کال په کال به داسې کېدل. ۲۶) سلیمان د
 څوارلسو سوو جنګی ګاپو او دولسو زرو په آسونو سوارو فوجیانو یو لوی لښکر

جوړ کړو. هغه څه په يروشلم کښې وساتل او باقی نور يې په مختلفو ښارونو کښې دېره کړل. (٢٧) د هغه په بادشاهۍ کښې سپين زر په يروشلم کښې د کابو په شان عام ؤو او ديار د يهوداه غرونو په لمن کښې د چنار په شان ډېر تېر ؤو. (٢٨) د سليمان سوداگرو د مصر او قوعی نه آسونه اخستل (٢٩) هغوی به يوه جنگی گاډی د مصر نه په شپږ سوه د سپينو زرو په سيکو او آس به يې په يو نيم سل د سپينو زرو په سيکو اخستلو او حتی او شامی بادشاهانو له به يې د خرڅولو دپاره آسونه او جنگی گاډی لېږلې.

د حضرت سليمان د خدای پاک تابعداري نه کول

۱۱ (١) او سليمان د پردی ملک د ډېرو ښځو سره مينه کوله. د فرعون د لور نه علاوه هغه حتی، موآبی، عمونی، ادومی او صيدانی ښځې واده کړې. (٢) مالک خدای بنی اسرائيلو له دا حکم ورکړې وو چې د دې قومونو سره ودونه مه کوئ ځکه چې د دې په وجه به د بنی اسرائيلو زړونه نورو خدایانو ته واوړی، خو سليمان د غېرو قومو ښځو مينه نه پرېښودله. (٣) سليمان اووه سوه شهزادگی واده کړې او درې سوه وينځې يې هم وې. نو هغوی د هغه زړه د خدای پاک نه واړولو (٤) او چې سليمان بوډا شو نو هغوی د هغه زړه پر دو خدایانو ته واړولو او هغه د خپل پلار داؤد په شان د مالک خدای د خپل خدای پاک پوره وفادار پاتې نه شو. (٥) هغه د صيدان عستارات مجسمې او د عمون د پليت مولک بت عبادت يې وکړو. (٦) نو سليمان هغه څه وکړل چې څه د مالک خدای په نظر کښې بد ؤو او هغه د مالک خدای پوره تابعداري نه کوله، لکه څنگه چې د هغه پلار داؤد کړې وه. (٧) هغه د يروشلم نمرخاته طرف ته په غره باندې د موآب د پليت معبود کموس او د عمون د پليت مولک بت د عبادت دپاره يوه عبادتخانه جوړه کړه. (٨) هغه د عبادت ځايونه هم جوړ کړل چرته به چې د هغه د پردی ملک ټولو ښځو خوشبوئی سوزوله او خپلو خدایانو ته به يې نذرانې پېش کولې.

۹-۱۰) مالک خُدائ د بنی اسرائیلو خُدائ پاک دوه خُل سلیمان ته څرگند شوی وو او دا حکم یې ورکړی وو چې د پردو خُدایانو عبادت مه کوه، خو سلیمان د مالک خُدائ تابعداری ونه کړه او د هغه نه واورېدو. نو مالک خُدائ سلیمان ته په قهر شو (۱۱) او ورته یې وفرمائیل، ”تا قصداً ما سره خپل لوظ مات کړی دی او زما د حکمونو نافرمانی دې کړې ده، نو زه به خامخا ستا نه بادشاهی اخلم او ستا یو نوکر له به یې ورکوم. (۱۲) خو ستا د پلار داؤد په خاطر زه به داسې ستا په ژوند کبني نه کوم، خو ستا د زوی په بادشاهی کبني به یې وکړم. (۱۳) خو زه به د هغه نه ټوله بادشاهی نه اخلم، زه به د خپل خدمت کوونکی داؤد او د خپل خوښ شوی ښار یروشلم د خاطره یوه قبيله هغه ته پرېږدم.“

د حضرت سلیمان دشمنان

۱۴) نو مالک خُدائ د ادوم شاهي خاندان حدد راوچت کړو چې د سلیمان خلاف شی. (۱۵-۱۶) د دې نه ډېر وخت وړاندې، کله چې داؤد ادوم فتح کړو او د هغه د لښکر مشر یوآب د مرو ښخولو له تلې وو نو داؤد او د هغه سړی په ادوم کبني شپږ میاشتي پاتې شول او په دې دوران کبني هغوی په ادوم کبني ټول نران ووژل (۱۷) خو حدد او د هغه د پلار څه ادومیان نوکران مصر ته تښتېدلی وو. (په هغه وخت کبني حدد ماشوم وو.) (۱۸) هغوی میدیان پرېښودو او فاران ته لاړل، چې هلته یو څو نور سړی ورسره ملگری شول. بیا هغوی مصر ته سفر وکړو او فرعون له لاړل، هغه حدد له لږه زمکه او کور ورکړو او د خوراک بندویست یې ورله وکړو. (۱۹) او د فرعون حدد دومره خوښ شو چې هغه له یې د خپلې ښځې یعنی د ملکې تحفنجیس خور وکړه، چې حدد یې واده کړی. (۲۰) د هغې نه یې یو زوی جنوبیت پیدا شو، چې هغه ملکې د فرعون په محل کبني ساتلو او هلته د فرعون د زامنو سره اوسېدو. (۲۱) کله چې په مصر کبني حدد ته دا پیغام ورسېدو چې داؤد او د لښکر مشر یوآب مړه شوی دی، نو حدد فرعون ته

وئیل، ”ما پرېږده چې زه واپس خپل ملک ته لاړ شم.“ (۲۲) فرعون ترې نه تپوس وکړو، ”دلته تا ته د خه کمه دے؟ چې واپس خپل کور ته تلل غواړې.“ حد فرعون له جواب ورکړو، ”نه، بس ما له د تلو اجازت راکړه.“ (۲۳) خدای پاک د الیدع زوی رزون هم د سلیمان خلاف کړو. رزون د خپل نېک یعنې د ضویاه بادشاه هددعزر نه تبتدلے وو، (۲۴) او هغه د بدمعاشانو د یوې قبیلې مشر شوے وو. دا د هغې نه پس شوی وُو چې کله داؤد هددعزر له شکست ورکړو. رزون او د هغه سړی لاپل او په دمشق کبني اوسېدل، چې هلته خپلو سړو هغه په دمشق کبني بادشاه جوړ کړو. (۲۵) د سلیمان په ټول ژوند کبني رزون د بنی اسرائیلو دشمن وو او د حد په شان یې هغوی په تکلیف کول، هغه د بنی اسرائیلو نه نفرت کولو خو په خپله یې په شام بادشاهی کوله.

د یربعام سره د خدای پاک لوظ

(۲۶) یو بل سړی د نباط زوی یربعام د سلیمان بادشاه خلاف شو چې هغه د سلیمان خپل یو آفسر وو. یربعام په افرائیم کبني د صریده وو. او د یربعام د کونډې مور نوم صروعه وو. (۲۷) دا د هغه د بغاوت قیصه ده. سلیمان د یروشلم نمرخاته طرف ته بره ختلی پتی جوړول او د بنار دېوالونه یې مرمت کول. (۲۸) یربعام یو تکړه زلمے وو او کله چې سلیمان ته پته ولگېده چې هغه څومره محنتی دے، نو هغه یې د منسی او افرائیم قبیلو په علاقه کبني د هغه مزدورانو مشر جوړ کړو. (۲۹) یوه ورځ کله چې یربعام د یروشلم نه سفر کولو نو په لاره باندې اخیاه پېغمبر ورسره ملاو شو، اخیاه د سیلا وو. او په مېدان کبني د هغوی نه بغېر نور هیڅ څوک هم نه وُو، اخیاه نوې چوغه اغوستې وه. (۳۰) اخیاه چې کومه نوې چوغه اغوستې وه هغه یې وویستله او دولس ټوټې یې کړه، (۳۱) او یربعام ته یې وئیل، ”لس ټوټې د ځان دپاره واخله، ځکه مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک تا ته وائی چې زه د سلیمان نه بادشاهی اخلم او تا له به لس قبیلې درکوم. (۳۲) سلیمان به یوه قبیله زما د خدمت کوونکی داؤد او د یروشلم

په خاطر وساتي، دا هغه ښار دے چې د بنی اسرائیل په ټول ملک کښې ما خوښ کړے دے چې زما شی. (۳۳) زه داسې ځکه کوم چې سلیمان زه رد کړے یم او د پردو خدایانو عبادت یې کړے دے یعنې، د صیدان د مجسمې عستارات، د موآب بُت کموس او د عمون بُت مولک. سلیمان زما نافرمانی کړې ده، هغه زه نه یم رضا کړے او لکه څنگه چې د هغه پلار داؤد زما په قانون او حکمونو عمل کولو داسې هغه نه دے کړے. (۳۴) خو زه به د سلیمان نه ټوله بادشاهی نه اخلم او چې ترڅو ژوندے وی نو هغه به بادشاه ساتم. زه به داسې زما خدمت کوونکی د داؤد د خاطره کوم، کوم چې ما خوښ کړے وو او هغه زما قانون او حکمونه منلی وو. (۳۵) زه به د سلیمان د زوی نه بادشاهی واخلم او لس قبیلې به درته حواله کړم، (۳۶) خو زه به د سلیمان زوی ته یوه قبیله پرېږدم، نو چې زما د خدمت کوونکی داؤد د اولاد نه همپشه زما یو کس وی چې په یروشلم کښې بادشاهی کوی، هغه ښار چې ما خوښ کړے دے چې چرته به زما عبادت کپړی. (۳۷) یربعامه، زه به تا د اسرائیل بادشاه جوړ کړم او ته به په هغه ټوله علاقه بادشاهی کوې چې ستا زړه یې غواړی. (۳۸) که ته زما د حکم پوره تابعداری کوې، زما د قانون په مطابق ژوند تېروې او زما د حکمونو او تعلیماتو په مطابق هغه کار کوې چې زما په نظر کښې ښه وی، لکه څنگه چې زما خدمت کوونکی داؤد کول، نو زه به همپشه ستا مل یم. زه به تا د بنی اسرائیلو بادشاه جوړ کړم او ستا اولاد به ستا نه پس خامخا بادشاهی کوی، لکه څنگه چې ما د داؤد دپاره کړی دی. (۳۹) د سلیمان د گناه په وجه به زه د داؤد اولاد له سزا ورکوم، خو دا به د همپشه دپاره نه وی. (۴۰) سلیمان د یربعام د وژلو کوشش کولو، خو یربعام د مصر بادشاه سیساق له وتښتېدو او د سلیمان تر مرگه پورې هلته ایسار وو.

د حضرت سلیمان مرگ

(۴۱) د سلیمان کارنامې، د هغه حکمت او چې نور څه یې هم کړی وو هغه ټول د

سليمان شاه نامه“ نومي ڪتاب ڪبني ليکلي شوي دي. (٤٢) هغه څلوپڻت ڪاله په ٽولو بني اسرائيلو باندې په يروشلم ڪبني بادشاه وو. (٤٣) هغه مڙ شو او د داؤد په بنار ڪبني بنخ شو او د هغه زوي رحبعام د هغه نه پس بادشاه شو.

د شمالي قبيلو بغاوت

١٢ (١) بيا رحبعام شڪم ته لارو، چرته چي ٽول اسرائيليان راغونڊ شوي وُو چي دے بادشاه جوڙ ڪري. (٢) ڪله چي د نباط زوي يربعام د دي نه خبر شو چي څوڪ د سليمان بادشاه نه مصر ته تبديلے وو، هغه د مصر نه راواپس شو. (٣) د شمالي قبيلو خلقو يربعام راوغوڻتو او بيا هغه ٽول ورسره رحبعام له لارل او هغه ته يي ووئيل، (٤) ”ستا پلار سليمان په مونڙ باندې درانه بوجونه ڪپڻودل. ڪه ته دا بوجونه سپڪ ڪري، نو مونڙ به ستا وفادار خلق يو.“ (٥) هغه ورته ووئيل، ”درې ورځي پس راشي نو زه به تاسو له جواب درڪرم.“ نو هغوي لارل. (٦) رحبعام بادشاه د هغه سپين ڀيرو مشرانو سره مشوره وڪړه كوم چي د هغه د پلار سليمان مشوره وركوونكي وُو. هغه ترې نه ٽپوس وڪړو، ”تاسو ما له مشوره راڪري چي دي خلقو له څه جواب وركرم؟“ (٧) هغوي ورته ووئيل، ”كه ته نن د دي خلقو خدمتگار جوڙ شي او د هغوي خدمت وڪري او خوږي خبري ورسره وڪري، نو هغوي به تل ستا خدمت ڪوونكي وي.“ (٨) خو هغه د مشرانو نصيحت رد ڪړو او هغه زلمو له لارو كوم چي د هغه سره لوي شوي وُو او اوس د هغه مشوره وركوونكي وُو. (٩) هغه ترې نه ٽپوس وڪړو، ”تاسو ما له مشوره راڪري چي څه وڪړو. مونڙ هغه خلقو ته څه ووايو چي ما ته وائي چي د هغوي بوجونه سپڪ ڪرم چي زما پلار ورباندې اپڻي دي؟“ (١٠) نو زلمو ورته ووئيل، ”څوڪ چي آسان ژوند غواري نو هغوي ته ووايه چي، زما ڪچه گوته زما د پلار د ملا نه غٽه ده. (١١) هغوي ته ووايه چي، زما پلار په تاسو درانه بوجونه اچولي دي، خو زه به دا نور هم درانه ڪرم. هغه تاسو په ڪوڙو وهلي، خو زه به تاسو په

لرمانو سم کړم. (۱۲) درې ورځې وروستو یربعام او ټول خلق رُحُبعام بادشاه ته راواپس شول، لکه څنگه چې دې بادشاه ورته وئیلی ؤو. (۱۳) بادشاه د مشرانو سره مشوره رد کړه او خلقو ته یې سختې خبرې وکړې، (۱۴) هم هغه شان څنگه چې زلمو ورته وئیلی ؤو. هغه وئیل، ”زما پلار په تاسو باندې درانه بوجونه اچولی ؤو، خو زه به دا نور هم درانه کړم. هغه تاسو په کوږو باندې وهلی، خو زه به تاسو په لرمانو باندې سموم.“ (۱۵) نو بادشاه خلقو ته غوږ ونه نیولو، دا هر څه ځکه بدل شول چې دا مالک خدای ته منظوره وه چې هغه خبره پوره کړی چې مالک خدای د سیلا پېغمبر اخیاه په ذریعه د نباط زوی یربعام ته کړې وه. (۱۶) کله چې ټول بنی اسرائیلیان پوهه شول چې بادشاه هغوی ته غوږ نه نیولو، نو هغوی وئیل، ”مونږ د داؤد بادشاهي نه منو، د یسی په زوی کبني زمونږ څه فائده ده. اے بنی اسرائیلو، ځی خپلو خېمو ته واپس لاړ شی، د داؤد خاندان دې خپله بادشاهي سمباله کړی.“ او بنی اسرائیلیان خپلو خېمو ته لاړل. (۱۷) خو رُحُبعام په هغه بنی اسرائیلو باندې بادشاهي کوله کوم چې د یهوداه په علاقه کبني اوسېدل. (۱۸) بیا رُحُبعام بادشاه ادورام ولېږلو، کوم چې د هغه مزدورانو مشر وو چې په زور کار ترې نه اخستې شو، چې هغه اسرائیل له لاړ شی، خو هغوی هغه سنگسار کړو. رُحُبعام په تېزۍ سره په خپله جنگی گاډۍ کبني سور شو او یروشلم ته وتبښېدو. (۱۹) نو هم د هغه وخت نه د اسرائیل خلق د داؤد د شاهي خاندان خلاف بغاوت کوی. (۲۰) کله چې اسرائیلیان خبر شول چې یربعام د مصر نه راواپس شوې دے، نو هغه یې د خلقو یوې غونډې ته راوغوښتلو او د ټول اسرائیل بادشاه یې جوړ کړو. صرف د یهوداه قبیلې خلقو د داؤد اولاد منلو.

د سمعیاه پېشکوئي

(۲۱) کله چې رُحُبعام یروشلم ته ورسېدو، نو هغه د یهوداه او بنیامین قبیلې نه یو لاک اتیا زره ښه فوجیان راغونډ کړل. هغه دا اراده وکړه چې د جنگ دپاره لاړ شی چې د اسرائیل شمالي قبیلې په خپل قابو کبني بیا راوړی. (۲۲) خو خدای

پاک سمعياه پېغمبر ته وفرمائيل (۲۳) چې هغه رحبعام او د يهوداه او د بنيامين ټولو خلقو ته دا پېغام ورسوي، (۲۴) ”په خپلو ورونيو يعنې اسرائيل باندې حمله مه كوئ. ټول كور ته لار شئ ځكه چې څه وشول نو هغه ما كړي دي.“ هغوى ټولو د مالک خدائ حُكم ومنلو او واپس كورونو ته لاړل.

د يربعام د مالک خدائ نه اوږېدل

(۲۵) د اسرائيل بادشاه يربعام د افرائيم غرونو په مُلك شِكَم كښې د پخو دېوالونو ښار جوړ كړو. بيا هغه لاړو او د فنواېل ښار دپاره يې پاڅه دېوالونه جوړ كړل. (۲۶-۲۷) هغه د خپل ځان سره ووئيل، ”اوس خبره داسې ده، كه زما خلق يروشلم ته لار شئ او هلته د مالک خدائ په كور كښې نذرانې پېش كړي نو هغوى به خپله وفادارى د يهوداه بادشاه رحبعام ته بدله كړي او ما به ووژنى.“ (۲۸) د مشورې اخستلو نه پس، بادشاه دوه د سرو زرو سخي جوړ كړل او خپلو خلقو ته يې ووئيل، ”تاسو د ډېرې مودې نه د عبادت دپاره يروشلم ته ځئ. اے اسرائيليانو، ستاسو خدایان دا دی چا چې د مصر مُلك نه راوويستلئ.“ (۲۹) هغه د سرو زرو يو سخي په بيت ايل كښې او بل په دان كښې كېښودو. (۳۰) نو داسې خلقو گناه وكړه، ځكه چې هغوى د عبادت دپاره بيت ايل او دان ته لاړل. (۳۱) او يربعام په علاقه كښې د عبادت ځايونه هم جوړ كړل او د هغه كورونو نه يې امامان خوښ كړل كوم چې د ليوى قبيلې نه نه وو.

په بيت ايل كښې د عبادت حُكم وركول

(۳۲) يربعام د اتمې مياشتې په پينځلسمه ورځ په يهوداه كښې د اختر په شان يو مذهبي اختر هم مقرر كړو. د سرو زرو كوم سخي يې چې جوړ كړى وو نو په بيت ايل كښې يې په قربان گاه باندې هغې ته نذرانې پېش كړې او هغه هلته په بيت ايل كښې د عبادت په هغه ځايونو كښې د خدمت دپاره امامان كېښول كومې

علاقائی عبادتخانی چي هغه جوړي کړي وې. (۳۳) او د اتمې میاشتي په پینځلسمه ورځ کومه ورځ چي هغه په خپله مقررہ کړي وه، نو هغه بیت ایل ته لاړو او هغه چي د اسرائیلیانو دپاره کوم اختر مقرر کړی وو د هغې د مناوولو دپاره هغه په قربان گاه باندې یوه نذرانه پیش کړه.

۱۳ (۱) د مالک خدای په حکم باندې د یهوداه قبیلې نه د خدای پاک یو سرې بیت ایل ته لاړو او هلته په هغه وخت ورسېدو چي یربعام نذرانې پیش کولو دپاره د قربان گاه سره ولاړ وو. (۲) د مالک خدای د حکم په مطابق هغه قربان گاه ته مخامخ چغه کړه، ”اے قربان گاه، اے قربان گاه. مالک خدای داسې فرمائی، د داؤد په خاندان کبني به یو ماشوم پیدا شی چي د هغه نوم به یوسیاہ وی. هغه به په تا باندې هغه امامان حلال کړي کوم چي په تا باندې نذرانې پیش کوي خو په حقیقت کبني په علاقائی عبادتخانی کبني خدمت کوي او هغه به درباندي د بنيادمو هډوکي وسوزوي.“ (۳) او پېغمبر خبره جاری وساتله، ”دا قربان گاه به ټوټې ټوټې شی او ایرې به یې خورې وړې شی. نو بیا به تا ته پته ولگی چي مالک خدای زما په ذریعه خبرې کړي دی.“ (۴) کله چي یربعام بادشاه دا واورېدل نو هغه ورته اشاره وکړه او حکم یې ورکړو، ”دا سرې ونیسئ.“ نو د بادشاه لاس سمدستی شل شو او واپس یې راغونډ نه کړی شو. (۵) نو قربان گاه سمدستی ټوټې ټوټې شوه او ایرې په زمکه ورغورزېدې، لکه څنگه چي هغه پېغمبر د مالک خدای په نوم پېشگوټي کړي وه. (۶) یربعام بادشاه پېغمبر ته ووئیل، ”مالک خدای ستا خدای پاک ته زما دپاره دُعا وکړه او هغه ته سوال وکړه چي زما لاس روغ کړي.“ نو پېغمبر مالک خدای ته سوال وکړو او د بادشاه لاس روغ شو. (۷) بیا بادشاه پېغمبر ته ووئیل، ”ما سره کور ته لاړ شه او روټي راسره وخوره. تا چي څه کړي دی نو زه به د هغې انعام درکړم.“ (۸) خو د خدای پاک سرې ورته وفرمائیل، ”که تہ ما له ستا نیم دولت هم راکړي، نو زه به تا سره لاړ نه شم او نه به هلته ستا نه څه وخورم او نه وڅښم. (۹) مالک خدای ما له حکم راکړی دی

چې نه به خه خورې او نه څښې او چې په کومه لار راغلي يې په هغې به واپس هم نه ځي. (۱۰) خو چې په کومه لار هغه راغلي وو نو واپس په هغې لانه رو او په بله لار لاړو.

د بيت ايل بويا پېغمبر

(۱۱) په هغه وخت کښې يو بويا پېغمبر چې په بيت ايل کښې اوسېدو، د هغه زامن راغلل او هغه ته يې هغه خه ووييل چې د يهوداه پېغمبر په هغه ورځ په بيت ايل کښې خه کړي وو او خه يې يربعام بادشاه ته فرمائلي وو. (۱۲) هغه بويا پېغمبر د هغوي نه تپوس وکړو، "کله چې هغه تلو نو په کومه لاره لاړو؟" نو هغوي ورته هغه سرک وښودلو (۱۳) او هغه هغوي ته ووييل چې زما دپاره خپل خر کته کړئ. نو هغوي ورله خر کته کړو او هغه ورباندې سور شو. (۱۴) د يهوداه په پېغمبر پسې په هغه سرک روان وو او هغه يې وموندو چې د څپري د ونې لاندې ناست وو. هغه ترې نه تپوس وکړو، "ته د يهوداه پېغمبر يې خه؟" هغه سرې جواب ورکړو، "آو، زه يم." (۱۵) نو بويا پېغمبر هغه ته وفرمائيل، "ما سره کور ته لاړ شه او روتي وخوره." (۱۶) خو د يهوداه پېغمبر ورته وفرمائيل، "زه تا سره واپس نه شم تلې او نه په دې ځاي کښې تا سره روتي خوړې شم او نه اوبه څښلې شم، (۱۷) د مالک خدای کلام په ما نازل شو چې ته به هلته نه روتي خوړې او نه به اوبه څښې او چې په کومه لاره تلې يې، نو په هغې به واپس نه راځي." (۱۸) نو د بيت ايل بويا پېغمبر هغه ته وفرمائيل، "زه هم ستا په شان پېغمبر يم او د مالک خدای په حکم ما ته يوې فرېښتې وفرمائيل چې د ځان سره دې کور ته بوخم او زه ستا مېلمستيا وکړم." خو دروغ يې ورته ووييل. (۱۹) نو د يهوداه پېغمبر د هغه بويا پېغمبر سره کور ته لاړو او د هغه سره يې روتي وخوره او اوبه يې ورسره وڅښلې. (۲۰) چې کله هغوي په دسترخوان ناست وو، نو په هغه بويا پېغمبر باندې د مالک خدای کلام نازل شو، (۲۱) او هغه د يهوداه پېغمبر ته چغه کړه، "مالک خدای تا ته فرمائي چې تا د هغه نافرمانی کړې ده او چې هغه خه حکم

درکړې وو هغه شان دې ونه کړل. ﴿۲۲﴾ خو ته واپس راغلي او په هغه ځای کېنې دې روتې وخوره او اوبه دې وڅښلې چې هغه تا ته فرمائیلی ؤو چې هلته به خوراک څښاک نه کوې. نو په دې وجه ته به د پلار نیکه په اديره کېنې نه شي ښخولې. ﴿۲۳﴾ کله چې هغوی خوراک ختم کړو، نو هغه بويا پېغمبر د يهوداه پېغمبر دپاره خر کته کړو، ﴿۲۴﴾ هغه روان شو. په لار کېنې يو زمرې ورباندې راغلو او هغه يې ووژلو. د هغه لاش په سرک پروت وو او خر او زمرې ورسره ولاړ ؤو. ﴿۲۵﴾ څه سړی هلته تېرېدل او په سرک باندې يې لاش وليدو چې زمرې ورسره نزدې ولاړ وو. هغوی بيت ايل ته لاړل او چې څه يې ليدلی ؤو په هغې باندې يې خلق خبر کړل. ﴿۲۶﴾ کله چې بويا پېغمبر د دې نه خبر شو، نو هغه وفرمائيل، ”دا هغه پېغمبر دے چې د مالک خدای نافرمانی يې کړې ده. نو دا ځکه مالک خدای زمرې ورولبړلو چې حمله پرې وکړی او مړ يې کړی، لکه څنگه چې مالک خدای فرمائیلی ؤو.“ ﴿۲۷﴾ بيا هغه خپلو زامنو ته وفرمائيل، ”زما دپاره زما خر کته کړئ.“ نو هغوی هم داسې وکړل، ﴿۲۸﴾ او هغه روان شو او د هغه پېغمبر لاش يې وليدو چې په سرک پروت وو، چې خر او زمرې تر اوسه پورې ورسره ولاړ ؤو، ازمری نه لاش خوړلې وو او نه يې په خر حمله کړې وه. ﴿۲۹﴾ هغه بويا پېغمبر لاش راواخستو، په خره يې کېښودو او واپس يې بيت ايل ته راوړو چې په دې باندې غم وکړی او ښخ يې کړی. ﴿۳۰﴾ هغه يې د خپل خاندان په قبر کېنې ښخ کړو او هغه او د هغه زامنو په هغه باندې غمژن ؤو او وئيل يې چې، ”اے زما وروره پېر افسوس دے.“ ﴿۳۱﴾ چې هغه يې ښخ کړو نو پېغمبر خپلو زامنو ته وفرمائيل، ”کله چې زه مړ شم، نو ما په هغه قبر کېنې ښخ کړئ چې په کوم کېنې د خدای پاک نبی ښخ دے، او زما لاش د هغه د هډوکو په خوا کېنې کېږدئ. ﴿۳۲﴾ نو هغه چې د مالک خدای په حکم کومې خبرې په بيت ايل کېنې د قربان گاه خلاف او د سامريه په ښارونو کېنې د علاقائی عبادتخاني خلاف کولې نو هغه به خامخا رښتيا شي.“

د یربعام کبیره گناه

﴿۳۳﴾ خو د اسرائیل بادشاه یربعام بیا هم د خپلو بدو عملونو نه نه اورېدو او د هر قسم خلقو امامان یې خوبسول، چې په هغه علاقائی عبادتخانی کبښې خدمت وکړی چې کومې هغه جوړې کړې وې. چې چا هم امام جوړېدل غوښتل نو هغه به یې امام مقررولو. ﴿۳۴﴾ د دې گناه په وجه د یربعام بادشاهی ختمه شوه او د زمکې د مخ نه ورکه شوه.

د یربعام د زوی مرگ

۱۴ ﴿۱﴾ په هغه وخت کبښې د یربعام بادشاه زوی ابیاه بیمار شو. ﴿۲﴾ یربعام خپلې ښځې ته وویل، ”خپل مخ پټ کړه چې څوک دې ونه پېژنی او سیلا ته لاره شه چرته چې اخیاه پیغمبر اوسیری، چا چې فرمائیل چې زه به د اسرائیل بادشاه جوړېږم. ﴿۳﴾ هغه له لس غټې او څه نری روتې او یو منگې شات ورکړه. د هغه نه تپوس وکړه چې په هلک باندې به څه چل کیری.“ ﴿۴﴾ نو هغه په سیلا کبښې د اخیاه کور ته لاره. د پېر عمر په وجه اخیاه پوند شوه وو. ﴿۵﴾ مالک خدای اخیاه ته فرمائیلی ؤو چې د یربعام ښځه د خپل بیمار زوی په حقله تپوس کولو له راروانه ده. او مالک خدای اخیاه ته وفرمائیل چې څه به وائی. کله چې د یربعام ښځه راورسېده، نو هغې داسې ښکاره کړل چې هغه گنې بل څوک ده. ﴿۶﴾ خو چې کله اخیاه ته پته ولگېده چې هغه په دروازه باندې راننوخی، نو هغه وفرمائیل، ”د یربعام ښځې دننه راشه. ته دا ولې ښکاره کوې چې گنې بل څوک یې؟ ما سره ستا دپاره یو بد خبر دی. ﴿۷﴾ لاره شه او یربعام ته ووايه چې مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک هغه ته فرمائی چې ما ستا درجه د نورو خلقو نه اوچته کړه او زما د خلقو بنی اسرائیلو بادشاه مې جوړ کړې. ﴿۸﴾ د داؤد اولاد نه ما بادشاهی واخستله او تا له مې درکړه. خو ته زما د خدمت کوونکی داؤد په شان

نه پي، چې هغه زما پوره تابعدار وو، زما حُكمونه يې منل او صِرف هغه خه پي
 كول چې ما ورته وئيل. (٩) تا د هغوى نه هم لوئي گناهونه وكړل چې كومو ستا
 نه مخكښي بادشاهي كوله. تا زه رد كړي يم او زما غصه دې راپارولې ده خكه
 چې د عبادت دپاره دې بتان او مجسمې جوړې كړې دي. (١٠) نو د دې په وجه به
 زه ستا په شاهي خاندان وبا راوړم او ستا د اولاد ټول نران به ووژنم كه هغه آزاد
 وي او كه غلام. او زه به ستا د خاندان نه خن خلاص كړم، هغوى به داسې فنا
 شي لكه چې خپياكي وسوزولې شي. (١١) ستا د خاندان هر يو كس چې په ښار
 كښي مړ شي نو سپي به هغه وخورى او چې خوك په مېدان كښي مړ شي نو
 مارغان به هغه وخورى. ما مالِك خدائ دا فرمائيلي دي. (١٢) او اخياه د يربعام
 ښخي ته وفرمائيل، ”اوس واپس كور ته لاړه شه. چې خنگه ته ښار ته ورننوځي
 نو ستا زوى به مړ شي. (١٣) ټول بنى اسرائيليان به په هغه ماتم وكړي او ښخ به
 يې كړي. صِرف دې به د يربعام د خاندان هغه كس وي چې په صحيح طريقه
 كفن دفن شوې وي، خكه چې صِرف د هغه نه مالِك خدائ، د بنى اسرائيلو
 خدائ پاك رضا دې. (١٤) مالِك خدائ په اسرائيل باندې يو بادشاه مقررولى
 چې هغه به د يربعام د خاندان بادشاهي ختمه كړي او دا به هم اوس اوس وشي.
 (١٥) مالِك خدائ به د اسرائيل ملك له سزا وركړي او هغه به داسې وخوځوي
 لكه چې په يوه وله كښي د لوڅي بوټي خوځيږي. هغه به اسرائيل د دې ښه ملك
 نه د ښخ نه وياسي كوم چې هغه د هغوى پلار نيكه له وركړې وو او هغوى به د
 فرات سيند نه اخوا خواره واره كړي، خكه چې هغوى د اشيري بتانو جوړولو په
 وجه د هغه غصه راپارولې ده. (١٦) مالِك خدائ به اسرائيل خكه پرېږدي چې
 يربعام گناه كړې ده او اسرائيل يې د گناه طرف ته بوتلي دي. (١٧) د يربعام
 ښخه واپس ترصاه ته لاړه. چې خنگه هغه كور ته دننه شوه نو هغه هلک مړ شو.
 (١٨) ټول اسرائيل په هغه پسې غم وكړو او هغه يې ښخ كړو، هم هغه شان چې
 خنگه مالِك خدائ د خپل خدمت كوونكي اخياه پېغمبر په ذريعه فرمائيلي وو.

د یربعام مرگ

١٩ یربعام بادشاه چې نور څه هم وکړل، هغه چې کوم جنگونه کړی و او چې هغه څنگه بادشاهی کوله نو دا هر څه د اسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلې شوی دی. ٢٠ یربعام دوویشتم کاله بادشاهی وکړه. هغه مړ شو او بنځ شو او د هغه زوی ندب د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه رُبعام

٢١ د سلیمان زوی رُبعام د یو څلوېښتو کالو وو چې هغه د یهوداه بادشاه جوړ شو او هغه اوولس کاله په یروشلم کښې بادشاهی وکړه، دا هغه ښار دے چې مالک خدای د بنی اسرائیلو ټولې علاقې نه خوښ کړے دے چرته چې د هغه عبادت کپړی. د رُبعام مور نعمه د عمون وه. ٢٢ د یهوداه خلقو د مالک خدای خلاف گناه وکړه او د هغه غصه یې ځکه راوپاروله چې د خپل پلار نیکه نه زیاته نافرمانی یې وکړه. ٢٣ هغوی د غلطو خدایانو دپاره علاقائی عبادتخانی جوړې کړې او د کاپو ستنې او د اشیرې بُت نښې یې ولگولې چې په غرونو او د شنو ونو لاندې عبادت وکړی. ٢٤ د دې هر څه نه بده خبره دا وه چې هلته سړی او ښځې وې چې د غېرو قومونو د عبادت په ځایونو کښې یې کنجرتوب کولو. د یهوداه خلقو هغه ټول حرام کارونه وکړل کوم چې هغه خلقو کول څوک چې مالک خدای په هغه وخت شړلی و او چې کله بنی اسرائیلیان په مُلک کښې مخ په وړاندې تلل. ٢٥ د رُبعام د بادشاهی په پینځم کال د مصر بادشاه سیساق په یروشلم حمله وکړه. ٢٦ هغه د مالک خدای د کور او د محل ټولې خزانی یوړلې سره د سرو زرو هغه پالونو چې سلیمان جوړ کړی و. ٢٧ د دې په ځای رُبعام بادشاه د زېرو پالونه جوړ کړل او د هغه آفسرانو په حواله یې کړل کوم چې د محل د دروازو څوکیداران و. ٢٨ هر ځل به چې بادشاه د مالک خدای کور ته تلو، نو څوکیدارانو به پالونه وړل او بیا به یې واپس د څوکیدارانو کوټې ته

راوړل. (۲۹) نور هر څه چې رُبعام بادشاه کړی وُو نو هغه د يهوداه د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلې شوی دی. (۳۰) په دې ټوله موده کښې رُبعام او يربعام د يو بل خلاف په جنگ کښې وُو. (۳۱) رُبعام مړ شو او د داؤد د ښار په شاهي اديره کښې ښخ شو. د هغه مور نعمه وه. او د رُبعام زوی ابياه د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه ابياه

۱۵ (۱) د يربعام د نباط د زوی د بادشاهي په اتلسم کال، ابياه د يهوداه بادشاه شو، (۲) او هغه په يروشلم کښې درې کاله بادشاهي وکړه. د هغه مور معکه د ابی سلوم لور وه. (۳) هغه د خپل پلار په شان هم هغه گناهونه وکړل او د مالک خدای د خپل خدای پاک وفادار نه وو، لکه څنگه چې د هغه نيکه داؤد وفادار وو. (۴) خو مالک خدای د هغه خدای پاک د داؤد د خاطره ابياه له يو زوی ورکړو چې د هغه نه پس په يروشلم بادشاهي کوی او د دې حفاظت کوی. (۵) مالک خدای داسې ځکه وکړل چې داؤد به هغه کار کولو چې مالک خدای پرې رضا کېدو او ټول عمر يې د حتی اورپاه د مسئلې نه بغير د هغه د يو حکم نافرماني نه وه کړې. (۶) کوم جنگ چې د رُبعام او يربعام په مينځ کښې شروع شوی و نو هغه د ابياه په ټول ژوند کښې جاری وو. (۷) او نور هر څه چې ابياه کړی وُو هغه د يهوداه د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلې شوی دی. (۸) ابياه مړ شو او د داؤد په ښار کښې ښخ شو او د هغه زوی آسا د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه آسا

(۹) د اسرائيلو د بادشاه د يربعام د بادشاهي په شلم کال آسا د يهوداه بادشاه شو، (۱۰) او هغه يو څلوېښت کاله په يروشلم کښې بادشاهي وکړه. د هغه نيا

معکه وه، چې د ابی سلوم لور وه. (۱۱) آسا د خپل پلار نیکه داؤد په شان هم هغه خه کول چې مالک خدای ورباندې رضا کېدو. (۱۲) هغه د ملک د بتانو د عبادت د خایونو نه ټول نران او بنځې کنجرې وویستلې او هغه ټول بتان یې لرې کړل چې د هغه پلار نیکه جوړ کړی ؤو. (۱۳) هغه خپله نیا معکه د ”مور ملکه“ د عهدې نه لرې کړه، ځکه چې هغې د اشیرې یو بی حیا بت جوړ کړی وو. آسا دا بت مات کړو او د قدرون په مېدان کېنې یې وسوزولو. (۱۴) اگر چې آسا علاقائی عبادتخانی نه وې تباہ کړی، خو بیا هم ټول عمر د مالک خدای وفادار وو. (۱۵) د هغه پلار چې کوم څیزونه خدای پاک ته وقف کړی ؤو نو هغه ټول یې د مالک خدای په کور کېنې کېنودل، د سرو زرو او سپینو زرو هغه څیزونه یې هم کېنودل چې هغه په خپله وقف کړی ؤو. (۱۶) د یهوداه بادشاه آسا او د اسرائیل بادشاه بعشا د خپلې بادشاهی په دوران کېنې همپشه د یو بل خلاف په جنگ ؤو. (۱۷) بعشا په یهوداه حمله وکړه او د راما نه یې پاڅه دېوالونه تاو کړل چې د یهوداه ټول تگ راتگ بند کړی. (۱۸) نو آسا بادشاه هغه ټول سپین زر او سره زر یوړل چې د مالک خدای په کور او محل په خزانو کېنې پاتې ؤو او دا یې د خپلو آفسرانو په ذریعه د دې پیغام سره دمشق ته د شام بادشاه بن حدد له ولېرل چې هغه د حزیون نمسه او طابرمون زوی ؤو، (۱۹) ”راځه چې زمونږ د پلار نیکه په شان په خپلو کېنې لوظ وکړو. گوره، دا سپین زر او سره زر تحفه درلېرم. نو د اسرائیل بادشاه بعشا سره خپل اتحاد مات کړه، چې هغه زما د علاقې نه خپل فوجیان بهر کړی.“ (۲۰) بن حدد بادشاه د آسا خبرې ته راضی شو او خپل فوجی آفسران او د هغوی لښکر یې ولېرلو چې د اسرائیل په ښارونو حمله وکړی. هغوی عیون، دان، ابیل بیت معکه، د گلیل ډنډ ته نزدې علاقه او د نفتالی ټوله علاقه قبضه کړه. (۲۱) کله چې بعشا بادشاه د دې نه خبر شو، نو هغه د راما دېوالونه پخول پرېښودل او ترضا ته لاړو. (۲۲) بیا آسا بادشاه په ټوله یهوداه کېنې هر چا ته دا حکم وکړو چې د راما نه هغه کانی او لرگی یوسی چې بعشا د دې پخو دېوالونو جوړولو دپاره استعمالول. د دې سامان سره آسا د مصفاه او جبعه ښار

مضبوط کړو چې د بنيامين په علاقه کښې وو. (٢٣) نور هر څه چې آسا بادشاه کړی ؤو، د هغه د بهادري کارنامې او کوم ښارونه يې چې جوړ کړی ؤو، دا هر څه د يهوداه د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلې شوي دي. خو په بوداتوب کښې ورباندې د پښو بيماري راغله. (٢٤) آسا مړ شو او د داؤد د ښار په شاهي اديره کښې ښخ شو او د هغه زوی يهوسفط د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د اسرائيل بادشاه ندب

(٢٥) د يهوداه بادشاه آسا د بادشاهي په دويم کال کښې، د يريعام بادشاه زوی ندب د اسرائيل بادشاه شو او دوه کاله يې بادشاهي وکړه. (٢٦) لکه څنگه چې د هغه پلار د مالک خدای خلاف گناه کړې وه نو هغه هم وکړه او اسرائيليان يې د گناه طرف ته بوتلل. (٢٧) د يساکار قبيلې د اخياه زوی بعشا د ندب خلاف منصوبه جوړه کړه او هغه يې ووژلو، په دې وخت کښې ندب او د هغه لښکر د فلسطيه په ملک کښې د جبتون ښار محاصره کړې وو. (٢٨) د يهوداه بادشاه آسا د بادشاهي په درېم کال داسې وشول. او بعشا د ندب نه پس د اسرائيل بادشاه شو. (٢٩) څنگه چې هغه بادشاه شو نو هغه د يريعام د خاندان کسان ووژل. هم هغه شان چې څنگه مالک خدای د خپل خدمت کوونکی د سيلا پېغمبر اخياه په ذريعه فرمايلي ؤو، د يريعام مکمل خاندان ووژلې شو، يو کس هم ژوندې پاتې نه شو. (٣٠) دا ځکه چې يريعام د مالک خدای د بني اسرائيلو خدای پاک غصه راوپاروله، دا د هغې گناه په وجه چې هغه کړې وه او اسرائيليان هم د گناه طرف ته بوتلي ؤو. (٣١) نور هر څه چې ندب کړی ؤو نو هغه د اسرائيل د بادشاهانو د تاريخ په کتاب کښې ليکلې شوي دي. (٣٢) د يهوداه بادشاه آسا او د اسرائيل بادشاه بعشا هر وخت د يو بل خلاف په جنگ کښې ؤو.

د اسرائيل بادشاه بعشا

٣٣ د يهوداه بادشاه آسا د بادشاهۍ په درېم كال د اخياه زوئ بعشا د ټول
اسرائيل بادشاه شو او څليريشته كاله يې په ترضا كښې بادشاهۍ وكړه. ٣٤
لكه څنگه چې مخكښې يربعام بادشاه گناه كړې وه نو هغه هم د مالک خدائ
خلاف گناه وكړه او اسرائيليان يې د گناه طرف ته بوتلل.

١٦ بيا د مالک خدائ كلام د حناني په زوئ ياهو پېغمبر نازل شو او د
بعشا دپاره يې دا پېغام وركړو، ٢ ”ما د خاورو نه اوچت كړې او د اسرائيليانو
مشر مي جوړ كړې. خو د يربعام په شان تا هم گناه كړې ده او زما خلق دې د
گناه طرف ته بوتلي دي. د هغوئ گناهونو زما غصه راپارولې ده، ٣ نو زه به تا
او ستا خاندان تباه كړم، لكه څنگه چې ما يربعام او د هغه خاندان تباه كړي وو.
٤ ستا د خاندان هر يو كس چې په ښار كښې مړ شي نو سپي به يې وخورى او
څوك هم چې په مېدان كښې مړه شي نو مارغان به يې وخورى.“ ٥ بعشا چې
نور هر څه هم كړي دي سره د هغه د بهادري ټولو كارنامو هغه د اسرائيل د
بادشاهانو په تاريخ كښې ليكلې شوي دي. ٦ بعشا مړ شو او په ترضا كښې
ښخ شو او د هغه زوئ ايله د هغه نه پس بادشاه شو. ٧ د مالک خدائ پېغام د
بعشا او د هغه خاندان خلاف د ياهو پېغمبر په ذريعه وركړې شوې وو ځكه چې
بعشا د مالک خدائ په نظر كښې گناهونه كړي وو. هغه د خپلو بدو عملونو په
وجه د مالک خدائ غصه راوپاروله، ځكه چې هغه د يربعام مكمل خاندان وژلې
وو، نو هغه د يربعام په شان ظالم شو.

د اسرائيل بادشاه ايله

٨ د يهوداه بادشاه آسا د بادشاهۍ په شپږويشم كال، د بعشا زوئ ايله د
اسرائيل بادشاه شو او دوه كاله يې په ترضا باندې بادشاهۍ وكړه. ٩ د هغه يو
آفسر زمري چې د بادشاه د نيمو جنگي گاپو مشر وو، د بادشاه خلاف منصويه
جوړه كړه. او ايله يوه ورځ په ترضا كښې د محل مشر ارضه په كور كښې د ميو

په نشه کښې وو. (۱۰) زمری کور ته ورننوتلو، ايله يې ووژلو او د هغه په تخت کښېناستو. د يهوداه بادشاه آسا د بادشاهۍ په اوويشتم کال داسې وشول. (۱۱) څنگه چې زمری د هغه په تخت کښېناستو، نو هغه د بعشا د خاندان ټول کسان ووژل. د هغه ټول تران رسته دار او تران دوستان يې ووژل. (۱۲) نو چې څنگه مالک خدای د ياهو پېغمبر په ذريعه د بعشا خلاف فرمايلي و، زمری د بعشا مکمل خاندان ووژلو. (۱۳) د خپلې گناه او د بنی اسرائیلو د گناه طرف ته بوتلو په وجه، بعشا او د هغه زوی ايله د مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک غصه راوپاروله. (۱۴) ايله چې نور هر څه هم کړی و نو هغه د اسرائیل د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلې شوی دی.

د اسرائیل بادشاه زمری

(۱۵) د يهوداه بادشاه آسا د بادشاهۍ په اوويشتم کال، زمری په ترضا کښې اووه ورځې په اسرائیل بادشاهۍ وکړه. د اسرائیل فوجيانو په فلسطيه کښې د جبتون ښار محاصره کړې وو، (۱۶) او کله چې هغوی خبر شو چې زمری د بادشاه خلاف منصوبه جوړه کړې ده او بادشاه يې وژلې دے، نو هلته هغوی ټولو دا اعلان وکړو چې د هغوی فوجی مشر عمری د اسرائیل بادشاه دے. (۱۷) عمری او د هغه فوجيان د جبتون نه لاپل او ترضا يې محاصره کړو. (۱۸) کله چې زمری ولیدل چې ښار قبضه شوې دے، نو هغه د محل دنننۍ قلعي ته لاړو، په محل يې اور بل کړو او هغه د اور په لمبو کښې مړ شو. (۱۹) د مالک خدای خلاف د هغه د گناهونو په وجه داسې وشول، لکه څنگه چې د هغه نه مخکښې يربعام د خپلې گناه په وجه مالک خدای نارضا کړې وو او اسرائیلیان يې د گناه طرف ته بوتلی و. (۲۰) زمری چې نور څه هم کړی و، سره د هغه د بغاوت د منصوبې جوړولو، دا د اسرائیل د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلې شوی دی.

د اسرائیل بادشاه عمری

٢١ نو د دې نه پس اسرائیلیان په دوو ډلو کښې تقسیم شول، نیمو کسانو وئیل چې د جینت زوئ تښی بادشاه جوړو او نیم د عمری په حق کښې و. ٢٢ خو د عمری قبیلې وگتله او د جینت زوئ تښی په ډله باندې بریالی شول. تښی ووژل شو او عمری بادشاه شو. ٢٣ نو د یهوداه د آسا بادشاه د بادشاهۍ په یو دېرشم کال، عمری د اسرائیل بادشاه شو او دولس کاله یې بادشاهۍ وکړه، ورومبې شپږ کاله هغه په ترضا کښې بادشاهۍ وکړه، ٢٤ او بیا هغه د سپینو زرو په شپږ زره سیکو باندې د سامریه غر د یو سړی نه واخستلو چې نوم یې سمر وو. عمری د غره نه پاڅه دېوالونه تاو کړل، هلته یې یو ښار جوړ کړو او سامریه نوم یې پرې کېښود، سمر د دې غر مخکښې مالک وو. ٢٥ عمری د مالک خدای په نظر کښې بد کارونه کول او د مالک خدای خلاف یې د مخکښې بادشاهانو نه زیاته گناه وکړه. ٢٦ د یربعام په شان، هغه هم د مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک غصه راوپاروله، دا د هغه د خپلې گناه او د هغه گناه په وجه وو چې بنی اسرائیلیان یې د بت پرستی طرف ته بوتلی وو. ٢٧ نور هر څه چې عمری کړی وو او د هغه ټولې کامیابۍ د اسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلې شوی دی. ٢٨ عمری مړ شو او په سامریه کښې ښخ شو او د هغه زوئ اخیاب د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د اسرائیل بادشاه اخیاب

٢٩ د یهوداه بادشاه آسا د بادشاهۍ په اته دېرشم کال، د عمری زوئ اخیاب د اسرائیل بادشاه شو، هغه په سامریه کښې دوویشتم کاله بادشاهۍ وکړه. ٣٠ هغه د مخکښې بادشاهانو د هر یو نه زیات د مالک خدای خلاف گناه وکړه. ٣١ هغه نه صرف د یربعام بادشاه گناهونه معمولی گنل بلکې هغه د صیدانی بادشاه ایتبل لور ایزیل هم واده کړه او د بعل عبادت یې وکړو. ٣٢ هغه په سامریه کښې

د بل دپاره يوه عبادتخانه او يوه قربان‌گاه جوړه كړه او هغه يې په كښې كېښودو. (٣٣) هغه د اشيري بُت ولگولو. د اسرائيل د ټولو مخكښينو بادشاهانو نه يې زيات د مالک خدائ د بنی اسرائیلو خدائ پاک غصه راوپاروله. (٣٤) د هغه د بادشاهۍ په دوران كښې د بيت ايل، حی اېل د يريحو ښار بيا جوړ كړو. كله چې حی اېل د يريحو بنياد كېښودو نو د هغه مشر زوی ابيرام مړ شو او چې كله يې دروازې جوړې كړې نو د هغه كشر زوی سچوب مړ شو، هم هغه شان لكه چې مالک خدائ د نون زوی يشوع په ذريعه د دې پېشگوئي كړې وه.

د حضرت الياس د اوچ كالی پېشگوئي وركول

١٧ (١) په جلعاد كښې د تشبي يو پېغمبر وو چې نوم يې الياس وو. هغه اخي اب بادشاه ته وفرمائيل، ”زه د ژوندی مالک خدائ يعنې د بنی اسرائیلو د خدائ پاک خدمت كوونكې يم، او زه د هغه په نوم قسم خورم چې ترڅو زه ونه وایم نو په راتلونكو كالونو كښې به باران نه كېږي. او پرڅه قدرې به هم ونه شی.“ (٢) بيا د مالک خدائ كلام په الياس نازل شو، (٣) ”د دې خائ نه نمرخاته طرف ته لاړ شه او د اردن سيند نمرخاته طرف ته د كريت ولې سره نزدې پټ شه. (٤) ته د ولې نه اوبه څښه او ما كارغانو له حكم وركړې دې چې هلته تا له خوراك راوړي.“ (٥) الياس د مالک خدائ فرمانبرداري وكړه او د كريت ولې سره نزدې د اوسېدو دپاره لاړو. (٦) كارغانو به هغه له سحر او ماښام روټي او غوښه راوړه او هغه د ولې نه اوبه څښلې. (٧) خو څه موده وروستو، په ملك كښې د اوچ كالی په وجه هغه و له اوچه شوه.

د صارفت د كونډې قيصه

(٨) بيا د مالک خدائ كلام په الياس نازل شو چې، (٩) ”اوس د صيدا سره نزدې د صارفت ښار ته لاړ شه او هلته دېره شه. ما هلته يوې كونډې ته وئيلي دي

چې تا له خوراک درکوی. (۱۰) نو الیاس صارفت ته لارو او چې څنگه هغه د بنار دروازې ته ورسېدو نو هغه یوه کونډه ولیده چې د اور خشاک یې راغونډولو. نو هغه یې راوغوښته او ورته یې وفرمائیل، ”ما له په جام کښې لږې اوبه راوړه چې وې څښم.“ (۱۱) څنگه چې هغه اویو راوړلو له روانه شوه، نو هغه آواز ورکړو، ”ما له لږه روتی هم راوړه؟“ (۱۲) کونډې ورته ووئیل، ”زه د ژوندی مالک خدای ستا د خدای پاک په نوم قسم خورم چې هیڅ مې نه دی پاڅه کړی. ما سره په منگی کښې صرف یو موټی اوږه او په لوبښی کښې یو څاڅکې قدرې د زیتونو تېل دی. زه دلته لږ شان خشاک راټولولو له راغلي یم چې ځان سره یې کور ته یوسم او خپل زوی او ځان له لږ خوراک تیار کړم. او د دې خوراک نه پس به مونږ د لوږې نه مړه شو.“ (۱۳) الیاس ورته وفرمائیل، ”مه یرېږه. کور ته لاړه شه او چې څه دې ووئیل نو هم هغه شان وکړه. خو اول، چې تا سره څه دی د هغې نه یوه وړه روتی پخه کړه او ما له یې لږه راوړه او بیا د خپل زوی او ځان دپاره څه تیار کړه. (۱۴) ځکه چې مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک داسې فرمائی چې تر هغې به ستا په منگی کښې اوږه او په لوبښی کښې تېل ختم نه شی ترڅو چې ما مالک خدای په زمکه باران نه وی ورولی.“ (۱۵) هغه کونډه کور ته لاړه او هم هغه شان یې وکړل چې څه ورته الیاس فرمائیلی وو. او د هغوی درېو وارو دپاره د پېر وخت خوراک موجود وو. (۱۶) مالک خدای هغه وعده پوره کړه چې کومه یې د الیاس پېغمبر په ذریعه کړې وه او په منگی کښې نه اوږه او نه په لوبښی کښې تېل ختم شول. (۱۷) څه موده وروستو، د هغه کونډې ښځې زوی بیمار شو او ورځ په ورځ هغه نور هم خرابېدو او په آخر کښې یې ساه ورکړه. (۱۸) هغه ښځې الیاس ته ووئیل، ”د خدای پاک پېغمبره دا تا ما سره څه کړی دی؟ ته دلته د دې دپاره راغلي یې چې خدای پاک ته زما گناهونه رایاد کړې او زما د زوی د مرگ سبب وگرځي؟“ (۱۹) الیاس ورته وفرمائیل، ”ما له ستا زوی راکړه.“ بیا هغه هلک د هغې د غېږې نه واخستلو او بره یې هغه کوټې ته وخپړولو چرته چې اوسېدو. الیاس هغه هلک په خپل کټ کښې واچولو (۲۰) او مالک

خُدائ ته يې سوال وکړو، ”اے مالِک، زما خُدایه پاکه، تا د دې کونډې سره دومره بد ولې وکړل؟ هغه زما سره دومره بښه ده چې زما خیال ساتی او اوس ته د هغې زوی وژنې.“ (۲۱) بیا الیاس درې ځل هغه هلک راغاره ویستلو او مالِک خُدائ ته يې سوال وکړو، ”اے مالِک، زما خُدایه پاکه، دا ماشوم دې بیا راژوندی شی.“ (۲۲) مالِک خُدائ د الیاس سوال واورېدو او هلک بیا ساه اخستل شروع کړل او ژوندی شو. (۲۳) الیاس هغه هلک واپس لاندې د هغه مور له راوستو او هغې ته يې وفرمائیل، ”وگوره، ستا زوی ژوندی دے.“ (۲۴) هغه بښې ورته وویل، ”اوس ما ته پته ولگېده چې ته د خُدائ پاک پېغمبر يې او ستا د خولې په ذریعه د مالِک خُدائ کلام رښتیا دے.“

حضرت الیاس او د بعل پېغمبران

۱۸ (۱) نو څه موده وروستو، د اوچ کالی په درېم کال، د مالِک خُدائ کلام په الیاس نازل شو چې، ”لاړ شه او د اخی اب بادشاه په مخکښې حاضر شه، نو زه به په زمکه باران راولېږم.“ (۲) نو الیاس روان شو. په سامریه کښې قحط ډېر زیات سخت وو، (۳) نو اخی اب بادشاه عبدیاه راوغوښتو چې هغه يې د محل مشر وو. او عبدیاه د مالِک خُدائ بښه تابعدار وو، (۴) او کله چې ایزیل د مالِک خُدائ پېغمبران وژل، نو عبدیاه ترې نه سل پېغمبران بوتلل او د پنځوسو پنځوسو په دوو ډلو کښې يې په غارونو کښې پټ کړل او د هغوی دپاره يې د خوراک او د اوبو بندویست وکړو. (۵) اخی اب عبدیاه ته وویل، ”راځه چې په ټول ملک کښې وگرځو او چینې او وادی وگورو، کېدے شی چې څه وابښه پیدا شی او قچرې او آسونه پرې ژوندی وساتلے شو نو زمونږ ټول ځناور به نه مړه کیري. (۶) نو زه به دېخوا لاړ شم او ته اخوا لاړ شه.“ او هغوی دواړه په بېلو بېلو طرفونو روان شول. (۷) کله چې عبدیاه په لاره روان وو، نو ناڅاپه هغه د الیاس سره ملاو شو. هغه يې وپېژندو، د هغه په مخکښې ټیټ شو او تپوس يې ترې نه

وکړو، ”زما نېکه الیاسه. دا په رښتیا تۀ پی؟“ (۸) هغه ورته وفرمائیل، ”آو، زۀ یم، لار شه او خپل نېک یعنی بادشاه ته ووايه چې الیاس دلته دے.“ (۹) عبدیاه ورته وویل، ”ما خۀ بد کړی دی چې تۀ مې اخیاب بادشاه ته حواله کوې چې هغه مې ووژنی؟“ (۱۰) زۀ د ژوندی مالک خدای، ستا د خدای پاک په نوم قسم خورم چې بادشاه په تا پسې د دنیا ټول ملکونه لټولی دی. کله هم چې د یو ملک بادشاه وویل چې الیاس زما په ملک کښې نشته، نو اخیاب به هغه بادشاه ته وویل چې قسم وخورې چې الیاس دلته نشته دے. (۱۱) او اوس تۀ ما ته وائې چې لار شم او خپل نېک ته ووايم چې الیاس دلته دے؟ (۱۲) خو چې څنگه زۀ لار شم نو د مالک خدای روح به تا یو نامعلوم خدای ته یوسی. بیا چې زۀ اخیاب ته ووايم چې تۀ دلته پې او هغه تا پیدا نه کړی، نو هغه به ما ووژنی، باوجود د دې چې زۀ د هلکوالی راسې د مالک خدای خدمت کوونکے یم. (۱۳) زما نېکه، تا ته پته نشته خۀ چې کله ایزیل د مالک خدای پېغمبران وژل نو ما د هغوی سل پېغمبران په دوو غارونو کښې پنځوس پنځوس پټ کړل او د خوراک او د اوبو بندوبست مې ورله وکړو؟ (۱۴) نو تۀ ما له څنگه حکم راکوې چې لار شم او بادشاه ته ووايم چې تۀ دلته پې؟ هغه به ما ووژنی.“ (۱۵) الیاس ورته وفرمائیل، ”زۀ د ژوندی رب الافواج په نوم لوظ کوم د کوم چې زۀ خدمت کوم چې زۀ به خپل ځان نن بادشاه ته پېش کړم.“ (۱۶) نو عبدیاه اخیاب بادشاه له لارو او ورته پې وویل چې الیاس راغله دے. نو اخیاب د الیاس سره ملاوېدو له روان شو. (۱۷) کله چې اخیاب هغه ولیدو، نو اخیاب ورته وویل، ”د اسرائیل د ملک شریره، دا په رښتیا تۀ پې.“ (۱۸) الیاس ورته وفرمائیل، ”زۀ شریر نه یم، بلکې تۀ او ستا د پلار خاندان شریر دے. تۀ د مالک خدای د حکمونو نافرمانی کوې او د بعل د بتانو عبادت کوې.“ (۱۹) اوس ټول اسرائیل له حکم ورکړه چې د کرمل په غر ما سره ملاو شی. هغه څلور نیم سوه د بعل پېغمبران او څلور سوه د اشیرې بت پېغمبران هم ورسره راوله چا چې د ملکه ایزیل نه خوراکونه کول.“ (۲۰) نو اخیاب ټول اسرائیلیان او د بعل پېغمبران راغونډ کړل چې د کرمل په غر ملاو

شى. (۲۱) الياس د خلقو په مخکېني ودرېدو او ورته يې وفرمائيل، ”ترخو پورې به تاسو په دوو عقيدو کېني گډ وږي؟ که مالک خدائ، خدائ پاک وي، نو هغه پسي روان شئ، خو که بعل خدائ وي، نو هغه پسي روان شئ.“ خو خلقو هيڅ هم ونه وئيل. (۲۲) بيا الياس وفرمائيل، ”د مالک خدائ په پېغمبرانو کېني صرف زه پاتي يم، خو د بعل پېغمبران څلور نيم سوه سپري دي. (۲۳) دوه غويان راولي، ورومبې دې د بعل پېغمبران خوښ کړي، حلال دې کړي، ټوټې ټوټې دې کړي او په لرگو باندې دې کېږدي، خو اور دې نه بلوي. او زه به د هغه بل غويي سره هم دغه شان وکړم. (۲۴) نو تاسو خپل خدائ ته سوال وکړئ او زه به مالک خدائ ته سوال وکړم او چې په جواب کېني کوم يو خدائ اور راولېږي، نو هغه رېستونې خدائ پاک دې.“ خلقو چغې کړې چې، ”ته ټيک وائي.“ (۲۵) بيا الياس د بعل پېغمبرانو ته وفرمائيل، ”تاسو پېر يئ نو ځکه، اول تاسو يو غويي بوځئ او تيار يې کړئ او خپل خدائ ته سوال وکړئ، خو په لرگو اور مه بلوئ.“ (۲۶) چې کوم غويي ورله راوستلې شوې وو نو هغوي هغه بوتلو، تيار يې کړو او د سحر نه تر غرمې پورې يې بعل ته سوال کولو. هغوي چغې وهلې، ”بعله، مونږ ته څه ووايه.“ خو هيڅ جواب نه راتلو. او چې کومه قربان گاه يې جوړه کړې وه د هغې نه گېرچاپېره گېډل. (۲۷) د غرمې په وخت الياس ورپورې ټوټې شروع کړې، ”بسه په زوره چغې وهئ، ځکه چې هغه خدائ دې. کېدې شي چې هغه د ورځې خوبونه وينی، يا په متيازو ناست وي، يا په سفر تلې وي. يا اوده وي، رايښ يې کړئ.“ (۲۸) نو پېغمبرانو چغې نورې هم تېزې کړې او د خپل رسم په مطابق يې په چاکوانو او په نېزو خپل ځانونه دومره غوڅ کړل، چې په وينه لت پت شول. (۲۹) هغوي ټول مازيگر تر ماشامه پورې چغې وهلې او گډې وږې يې وئيلې، خو څه جواب رانه غلو او هيڅ آواز وانه وربدلې شو. (۳۰) بيا الياس خلقو ته وفرمائيل، ”ما له نزدې راشئ.“ او هغوي ټول ترې نه راغونډ شول. الياس د مالک خدائ د قربان گاه مرمت کول شروع کړل کومه چې راغورزولې شوې وه. (۳۱) هغه د يعقوب د دولسو زامنو د قبيلو دپاره يو يو کاني واخستلو. يعقوب هغه څوک وو

چي مالڪ خُداي د اسرائيل نوم ورکړي وو. (۳۲) د دې کاپو سره هغه د مالڪ خُداي د عبادت دپاره قربان گاه جوړه کړه. هغه د دې نه گېرچاپېره يوه کنده وکنستله، دومره لويه چې تقريباً خوارلس ليتره اوبه په کبني راتلې. (۳۳) بيا هغه لرگي په قربان گاه باندې کبښودل، غويي يې ټوټې ټوټې کړو او په لرگو يې کبښودو. هغه وفرمائيل، ”دا څلور منگي د اوبو نه پک کړي او په نذرانه او لرگو باندې يې واچوي.“ نو هغوي هم داسې وکړل، (۳۴) او هغه وفرمائيل، ”دا بيا وکړي،“ نو هغوي بيا داسې وکړل. هغه بيا وفرمائيل چې داسې يو ځل بيا وکړي، نو هغوي په درېم ځل هم داسې وکړل. (۳۵) اوبه د قربان گاه نه لاندې گېرچاپېره وبهېدې او هغه کنده يې پکه کړه. (۳۶) د مازيگر نذرانې په وخت کبني الياس پېغمبر قربان گاه ته نزدې شو او سوال يې وکړو، ”اے مالڪه خُدايه، د ابراهيم، اسحاق او د يعقوب خُدايه پاکه، نن دا ثابته کړه چې ته د اسرائيل خُداي پاک يې او زه ستا خدمت کوونکي يم او دا هر څه ما ستا په حُکم کړي دي. (۳۷) مالڪه خُدايه، زما سوال واوړه، زما سوال واوړه، نو چې دې خلقو ته پته ولگي چې ته، مالڪ خُداي، خُداي پاک يې او ته د هغوي زړونه ځان ته بيا را اړوي.“ (۳۸) نو مالڪ خُداي اور نازل کړو او دې اور نذرانه، لرگي او کاني وسوزول، زمکه يې اوچه کړه او په هغه کنده کبني يې اوبه اوچې کړې. (۳۹) کله چې خلقو دا وليدل، نو هغوي پرمخې په زمکې پرېوتل او وې وئيل، ”مالڪ خُداي، خُداي پاک دے، صرف مالڪ خُداي، خُداي پاک دے.“ (۴۰) الياس حُکم وکړو، ”د بل پېغمبران ونيسي، چې يو هم درنه ونه تېستي.“ خلقو هغه ټول ونيول او الياس هغوي لاندې قيسون سيند ته بوتل او وې وژل.

د اوچ کالي ختمېدل

(۴۱) بيا الياس اخی اب بادشاه ته وفرمائيل، ”اوس لاړ شه او خوراک څښاک وکړه. زه د يو دروند باران شور اورم چې راروان دے.“ (۴۲) کله چې اخی اب د خوراک او څښاک دپاره لاړو، نو الياس د کرمل غره سر ته وختلو، هلته هغه

ټيټ شو او سر يې په زمکه ولگولو. ﴿٤٣﴾ هغه خپل نوکر ته وفرمائيل، ”لار شه او د سمندر طرف ته وگوره.“ نوکر لارو او بيا راغلو او وې وئيل، ”ما خو هيڅ هم ونه ليدل.“ الياس اووه ځل هغه ته وفرمائيل چې لار شه او وگوره. ﴿٤٤﴾ په اووم ځل هغه راواپس شو او وې وئيل، ”ما يوه وړه وريخ وليده چې د سړی د لاس برابره وه او د سمندر نه راروانه وه.“ الياس خپل نوکر له حکم ورکړو، چې، ”اخي اب بادشاه له لار شه او هغه ته ووايه چې جنگی گاپی تياره کړی، په کبني سور شی او کور ته زر راواپس شی گني باران به يې راييسار کړی.“ ﴿٤٥﴾ په لږ وخت کبني آسمان په تکه توره وريخ باندې پټ شو، هوا راغله او ورسره دروند باران هم شروع شو. اخي اب په خپله جنگی گاپی کبني سور شو او يزرعيل ته واپس روان شو. ﴿٤٦﴾ د مالک خدای طاقت په الياس باندې راغلو، هغه خپله چوغه په ملا پورې وتړله او تر يزرعيل پورې يې د اخي اب نه وړاندې منډې وهلې.

حضرت الياس د سينا په غره باندې

١٩ ﴿١﴾ الياس چې څه کړی ؤو او چې ټول پېغمبران يې وژلی ؤو نو اخي اب بادشاه خپلې بنځې ايزبل ته هغه هر څه ووئيل. ﴿٢﴾ نو هغې الياس له پېغام ورولېږلو، ”خپل خدایان دې ما ووژنی چې سبا په دې وخت زه تا سره هغه کار ونه کړم کوم چې تا د هغه پېغمبرانو سره کړې دے.“ ﴿٣﴾ الياس ويرېدو او د خپل ژوند بچ کولو دپاره وتبستېدو، هغه خپل نوکر ځان سره بوتلو او په يهوداه کبني بيرسبع ته لارو او خپل نوکر يې هلته پرېښودو. ﴿٤﴾ الياس په بيابان کبني ټوله ورځ مزل وکړو. هغه مزل بس کړو او د جارو د ونې د سوری لاندې کبېناستو او هغه غوښتل چې مړ شی. هغه ووئيل، ”مالکه خدایه، بس دے، ما ووژنه، زه د خپل پلار نيکه نه ښه نه يم.“ ﴿٥﴾ هغه د جارو د ونې لاندې ځملاستو او اوده شو. ناڅاپه يوې فرېستي هغه له لاس وروړو او ورته يې وفرمائيل، ”پاڅه او وخوره.“ ﴿٦﴾ هغه گېرچاپېره وکتل او يوه روټی يې وليده چې په گرمو سکارو

باندې پخه شوې وه او خپل سر سره نزدې يې د اوبو يو منگې وليدو. هغه خوراک څښاک وکړو او بيا ځملاستو. (۷) د مالک خدائ فرېسته بيا راغله او په دوېم ځل يې هغه پاڅولو، ورته يې وفرمائيل، ”پاڅه او وخوره، گنې ستا دپاره به سفر ډېر گران وي.“ (۸) الياس پاڅېدو، خوراک څښاک يې وکړو او دې خوراک هغه له دومره طاقت ورکړو چې سينا ته څلوېښت ورځې مزل وکړې، کوم چې د خدائ پاک غر دے. (۹) هلته هغه يو غار ته ورننوتلو او شپه يې په کښې تېره کړه. او د مالک خدائ کلام پرې نازل شو چې، ”الياسه، ته دلته څه کوې؟“ (۱۰) هغه ورته وفرمائيل، ”مالکه خدایه، ما په شوق سره ستا خدمت کړے دے، ما صرف ستا خدمت کړے دے، اے مالک خدایه رب الافواجه. خو اسرائيلىانو تا سره خپل لوظ مات کړے دے، ستا قربان گاه يې ماتې کړې دى او ستا پېغمبران يې وژلى دى. صرف زه پاتې يم او هغوى زما په ژوند پسې لگېدلى دى.“ (۱۱) مالک خدائ هغه ته وفرمائيل، ”بهر لاړ شه او د غره په سر باندې زما په وړاندې ودرېره.“ بيا مالک خدائ تېر شو او يوه زبردسته هوا يې راولېږله چې هغې غرونه وشلول او کاني يې ډرې وږې کړل، خو مالک خدائ په هوا کښې نه وو. هوا بنده شوه او بيا زلزله راغله، خو مالک خدائ په زلزله کښې هم نه وو. (۱۲) د زلزلې نه پس اور راغلو، خو مالک خدائ په اور کښې هم نه وو. او د اور نه پس، يو نرے آواز راغلو. (۱۳) کله چې الياس آواز واورېدو، نو هغه خپل مخ په چوغه کښې پټ کړو، بهر لاړو او د غار په خوله کښې ودرېدو. او هغه ته يو آواز وشو چې، ”الياسه، ته دلته څه کوې؟“ (۱۴) هغه ورته وفرمائيل، ”مالکه خدایه، رب الافواجه، ما په تا باندې غېرت کړے دے. خو اسرائيلىانو تا سره خپل لوظ مات کړے دے، ستا قربان گاه يې ماتې کړې دى او ستا پېغمبران يې وژلى دى. صرف زه پاتې يم او هغوى زما د وژلو کوشش هم کوى.“ (۱۵) مالک خدائ وفرمائيل، ”دمشق ته نزدې بيابان ته واپس شه، بيا ښار ته ورننوځه او جزائيل د شام بادشاه مقرر کړه، (۱۶) د نيمسې زوى ياهو د اسرائيل بادشاه مقرر کړه او ابيل محوله د سافط زوى اليشع ستا نه پس پېغمبر مقرر کړه. (۱۷) هر څوک چې د

جزائیل نه ژوندی خلاص شی نو د یاھو په ذریعه به ووژلے شی او هر څوک چې د یاھو نه وتبستی نو الیشع به هغه ووژنی. (۱۸) خو زه به بیا هم په اسرائیل کښې اووه زره کسان ژوندی پرېږدم، هغه ټول چې زما وفادار وی او بعل ته یې سجده نه وی کړې او هغه ټول چې د هغوی څلو هغه بت ښکل کړے نه وی.

الیشع ته بلنه

(۱۹) الیاس لارو او وې لیدل چې الیشع د غویو په یوه قلبه باندې یوه کوله، د هغه نه مخکښې یوولس سړی د قلبو سره وو او هر یو سړی په یوه قلبه باندې یوه کوله. نو الیاس خپله پېغمبری چوغه وویستله او الیشع ته یې ورواغوستله. (۲۰) نو الیشع خپل غویان پرېښودل، په الیاس پسې یې منډه کړه او ورته یې وفرمائیل، ”زه به خپل مور پلار په مخه ښه وئیلو دپاره ښکل کړم، نو بیا به تا سره لار شم.“ الیاس ورته وفرمائیل، ”تیک ده، لار شه. خو چې ما ستا دپاره څه کړی دی نو هغه مه هېروه.“ (۲۱) بیا الیشع د خپلې قلبې غویو له لارو او حلال یې کړل او د دې غوښه یې پخه کړه، د جغ نه یې د خشاک کار واخستو. هغه غوښه خلقو له ورکړه او هغوی وخورله. بیا هغه الیاس پسې د هغه د نوکر په شان لارو.

شام سره جنگ

۲۰ (۱) د شام بادشاه بن حدد خپل ټول فوج راغونډ کړو او دوه دېرشو نورو بادشاهانو یې د خپلو آسونو او جنگی گاډو سره ملګرتیا کوله، هغه روان شو، سامریه یې محاصره کړه او په دې باندې یې د حملې تیارے وکړو. (۲) هغه ښار ته پېغام وړونکی ولېږل چې د اسرائیل بادشاه اخیاب ته ووايي، (۳) ”بن حدد بادشاه غواړی چې ته هغه ته خپل سپین زر او سره زر حواله کړې او خپلې ښې ښځې او بچی هم ورکړې.“ (۴) اخیاب ورته وویل، ”بن حدد ته ووايي چې، بادشاه سلامت، زه تیار یم، زه او زما هر څه ستا شول.“ (۵) وروستو پېغام

وړونکی د بن حدد د دې بلې مطالبې سره بیا راغلل، ”ما تا له خبر درلېرلې و و چې تۀ به ما ته خپل سپین زر او سرۀ زر او خپلې بشخې او بچی حواله کوې. (۶) خو اوس به زۀ خپل افسران درولېرم چې ستا محل او ستا د افسرانو کورونه ولټوی او چې د هغوی څۀ هم خوښ شی نو هغه به ترېنه را اوچت کړی. هغوی به سبا تقریباً دا وخت هلته وی. (۷) اخی اب بادشاه د ملک ټول مشران راغوښتل او ورته یې وویل، ”تاسو ته پته ده چې دا سرې مونږ تباہ کول غواړی. هغه ما له یو پیغام راولېرلو چې زما نه یې زما بشخې، بچی، سپین زر او سرۀ زر غوښتل او ما دا خبره ومنله. (۸) خو مشرانو او خلقو ورته وویل، ”هغه چې څۀ وائی نو هغه کار مه کوه. (۹) نو اخی اب د بن حدد پیغام وړونکو ته وویل، ”بادشاه سلامت ته ووايي چې ما د هغه وړومبې مطالبه ومنله، خو دا دوېمه نۀ شم منلې. نو پیغام وړونکی بن حدد له دې جواب سره واپس راغلل. (۱۰) نو د بن حدد نه یې دا پیغام راوړو، ”ما دې خدایان ووهی او مړ مې دې کړی کۀ د سامریه دومره خاوره هم پاتې شی چې زما فوجیان یې په موتی کښې راواخلي.“ (۱۱) اخی اب بادشاه ورته وویل، ”بن حدد بادشاه ته ووايي چې تکره فوجی د جنگ نه مخکښې نۀ بلکې وروستو لافې وهی. (۱۲) بن حدد ته د اخی اب جواب په هغه وخت کښې ملاو شو چې هغه او نورو بادشاهانو په خپلو خېمو کښې مے څښل. هغه خپلو سرو له حکم ورکړو چې په ښار باندې د حملې دپاره تیار شی، نو هغوی د جنگ دپاره صفونه جوړ کړل. (۱۳) نو یو پیغمبر اخی اب بادشاه له ورغلو او ورته یې وفرمائیل، ”مالک خدای فرمائی چې تۀ دا لوی لبسکر وینې؟ هم نن به زۀ تا له په دې باندې فتح درکړم او تا ته به پته ولگی چې زۀ مالک خدای یم.“ (۱۴) اخی اب ترې نه تپوس وکړو، ”د حملې مشری به څوک کوی؟“ پیغمبر ورته وفرمائیل، ”مالک خدای فرمائی چې د ضلعو د حکمرانانو د مشری لاندې به ځوانان فوجیان حمله وکړی.“ بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”جنگ به څوک شروع کړی؟“ پیغمبر ورته وفرمائیل، ”تۀ به یې شروع کړې.“ (۱۵) نو بادشاه زلمی فوجیان راوغوښتل چې هغوی د ضلعو د حکمرانانو د مشری لاندې و، دا

ټول دوه سوه او دوه دېرش ؤو. بيا هغه د اسرائيل لښکر راوغوښتلو چې ټول اووه زره سړی ؤو. (١٦) د اسرائيل لښکر د غرمې په وخت د جنگ دپاره راووتل، چې په دې وخت کېښې بن حدد او د هغه دوه دېرش ملگری په خپلو خېمو کېښې نشه ؤو. (١٧) اول زلمی فوجیان وړاندې لارل. بن حدد چې کوم جاسوسان لېرلی ؤو نو هغوی ورته وویل چې، ”خه فوجیان د سامریه نه راروان دی.“ (١٨) هغه حکم وکړو، ”که هغوی د جنگ یا د صلحې دپاره راروان وی نو ژوندی یې ونیسئ.“ (١٩) زلمی فوجیانو د جنگ مشری کوله، چې د اسرائيل لښکر ورپسې وو، (٢٠) او هر فوجی یو یو دشمن ووژلو. شامیان وتښتېدل، اسرائیلیان ورپسې ؤو، خو بن حدد او د هغه ملگری په آسونو باندې وتښتېدل. (٢١) اخی اب بادشاه راووتلو، په آسونو او جنگی گاپو باندې یې حمله وکړه او شامیانو له یې یو مضبوط شکست ورکړو. (٢٢) بیا پېغمبر اخی اب بادشاه له لارو او ورته یې وفرمائیل، ”واپس لار شه او خپل فوجیان تیار کړه او صحیح منصوبې جوړې کړه، ځکه چې د شام بادشاه به په راتلونکی سپرلی کېښې بیا حمله کوی.“

د شامیانو دوپمه حمله

(٢٣) د بن حدد آفسرانو هغه ته وویل، ”د بنی اسرائیلو خدایان د غرونو خدایان دی، نو ځکه اسرائيل مونږ له شکست راکړو. خو که مونږ د هغوی سره په مېدانونو کېښې جنگ وکړو نو مونږ به یقیناً هغوی له شکست ورکړو.“ (٢٤) نو هغه دوه دېرش بادشاهان د مشری نه لرې کړه او د هغوی په ځای فوجی مشران مقرر کړه. (٢٥) بیا د هغه لښکر هومره یو بل لوی لښکر راغونډ کړه کوم چې ستا نه تلی ؤو او هم هغه هومره آسونه او جنگی گاپو ورکړه. مونږ به د اسرائیلیانو سره په مېدانونو کېښې جنگ وکړو او دا ځل به هغوی له شکست ورکړو.“ بن حدد بادشاه د هغوی خبره ومنله او هم داسې یې وکړل. (٢٦) په ورپسې سپرلی کېښې هغه خپل سړی راوغوښتل او د هغوی سره افیق ښار ته روان شو چې په اسرائيل حمله وکړی. (٢٧) اسرائیلیان راغونډ کړه شول او د جنگ سامان یې

راواخستلو، هغوی روان شول او شامیانو ته مخامخ یې خېمې ولگولې. اسرائیلیان د شامیانو په مقابله کښې د چپلو د دوو وړو رمو په شان ښکارېدل خو د شامیانو نه گېرچاپېره ملک پک وو. (۲۸) یو پېغمبر اخیاب بادشاه له لارو او ورته یې وفرمائیل، ”مالک خدای داسې فرمائی چې شامیان وائی چې زه د مېدانونو نه، بلکې د غرونو خدای یم، نو ځکه به زه تاسو د هغوی په لوی لښکر باندې بریالی کړم او تاسو ته به پته ولگی چې زه مالک خدای یم.“ (۲۹) اووه ورځې شامیان او اسرائیلیان په خپلو خېمو کښې یو بل ته مخامخ ایسار وو. په اوومه ورځ باندې هغوی جنگ شروع کړو او بنی اسرائیلو یو لاک شامیان ووژل. (۳۰) او باقی ژوندی پاتې شوی افیق ښار ته وتښتېدل، چرته چې د هغوی په اوویشت زره سپرو باندې د ښار دېوالونه راوغورزېدل. بن حدد هم ښار ته وتښتېدو او د یو کور په دنننۍ کوټه کښې پټ شو. (۳۱) د هغه آفسران ورغلل او هغه ته یې ووئیل، ”مونږ اورېدلی دی چې د اسرائیل بادشاهان رحم کوونکی وی. مونږ له اجازت راکړه چې د ملا نه د ټاټ جامې او د مری نه پری تاو کړو او د اسرائیل بادشاه له ورشو او کېدې شی چې هغه تا ژوندې پرېږدی.“ (۳۲) نو هغوی د خپلې ملا نه د ټاټ جامې او د مری نه پری تاو کړل او اخیاب له لارو او ورته یې ووئیل، ”ستا خدمت کوونکې بن حدد تا ته د خپل ژوند سوال کوی.“ اخیاب ورته ووئیل، ”هغه لا ژوندې دې څه؟ ټیک ده، هغه زما ورور دې.“ (۳۳) د بن حدد آفسران د یوې ښې خبرې په طمع وو او چې کله اخیاب ووئیل چې ”ورور“ نو هغوی فوراً پوهه شول او وې وئیل، ”لکه څنگه چې تا ووئیل، بن حدد ستا ورور دې.“ نو اخیاب حکم وکړو، ”هغه ما له راولی.“ کله چې بن حدد راوړسېدو، نو اخیاب ورته ووئیل چې د هغه سره په جنگی گاډۍ کښې سور شی. (۳۴) بن حدد هغه ته ووئیل، ”زما پلار چې ستا پلار نه کوم ښارونه اخستی وو نو هغه به تا له واپس درکړم او ته په دمشق کښې د خپل ځان دپاره یو کاروباری مرکز جوړولې شی، لکه څنگه چې زما پلار په سامریه کښې کړی وو.“ اخیاب ورته ووئیل، ”نو په دې شرطونو به زه تا آزاد کړم.“ اخیاب د هغه سره یوه معاهده وکړه او بن حدد

یې پرېښودو چې لار شی.

د یو پېغمبر اخیاب ته بدره وئیل

۳۵ د مالک خدای په حکم د پېغمبرانو د قبیلې یو کس خپل ملگری پېغمبر ته وفرمائیل چې ما ووهه. خو هغه انکار وکړو، ۳۶ نو هغه ورته وفرمائیل، ”تا د مالک خدای د حکم نافرمانی کړې ده، نو په دې وجه ته چې څنگه زما نه لار شی نو یو زمره به دې ووژنی.“ او چې څنگه هغه لارو نو یو زمره راغلو او هغه یې ووژلو. ۳۷ نو هم دغه پېغمبر یو بل سړی له لارو او ورته یې وفرمائیل، ”ما ووهه،“ نو دې سړی هغه ووهلو، او دومره سخت یې ووهلو چې زخمی شو. ۳۸ پېغمبر خپل مخ په پټی باندې وتړلو، چې خپل شکل بدل کړی او لارو او د سړک په غاړه ودرېدو او د اسرائیل د بادشاه د تېرېدو انتظار یې کولو. ۳۹ کوم وخت چې بادشاه تېرېدو، نو هغه پېغمبر ورته آواز وکړو او ورته یې وفرمائیل، ”بادشاه سلامت، زه په جنگ کښې جنگېدم چې یو فوجی ما له یو نیولې شوې دشمن راوستلو او راته یې ووئیل، دې سړی ته گوره، که دې درنه وتښتی، نو د دې سړی په بدل کښې به خپل ژوند ورکوې او یا به درې زره د سپینو زرو سیکې جرمانه ورکوې. ۴۰ خو زه په نورو کارونو کښې مصروف شوم او هغه سړی وتښتېدو.“ بادشاه ورته وفرمائیل، ”تا په خپله خبره کښې خپله فېصله کړې ده او تا ته به سزا ملاوېږی.“ ۴۱ نو پېغمبر د خپل مخ نه پټی لرې کړه او بادشاه هغه فوراً وپېژندو چې دا خو پېغمبر دے. ۴۲ بیا پېغمبر بادشاه ته وفرمائیل، ”دا د مالک خدای کلام دے چې تا هغه سړی له د تښتېدو اجازت ورکړو د کوم د وژلو چې ما حکم درکړی وو، نو د هغه د ژوند په بدل کښې به خپل ژوند ورکوې او ستا خلق به ځکه تباہ شی چې د هغه خلق یې تښتېدو ته پرېښی دی.“ ۴۳ نو بادشاه په یره او خفگان کښې واپس سامریه ته لارو.

د نبوت د انگورو باغ

۲۱ ﴿۱﴾ نو په یزرعیل کښې د سامریه د اخیاب بادشاه د محل سره نزدې د انگورو یو باغ وو چې د نبوت نومې سړی وو. ﴿۲﴾ یوه ورځ اخیاب نبوت ته وویل، ”د انگورو باغ دې ما له راکړه، دا زما د محل سره نزدې دې او زه د دې زمکې نه د سبزی باغ جوړول غواړم. زه به تا له دې نه ښه د انگورو باغ درکړم، یا که تۀ وائې نو زه به د دې قیمت درکړم.“ ﴿۳﴾ نبوت ورته وویل، ”د انگورو دا باغ ما ته د پلار نیکه نه په میراث کښې ملاو شوی دې، مالک خدای دې ونه کړی چې زه دا تا له درکړم.“ ﴿۴﴾ اخیاب کور ته لاړو او چې نبوت ورته څه وئیلی و نو په هغې باندې خفه او غصه وو. هغه په خپل کت کښې ځملاستو، ځان یې مورو کړو او خوراک یې نه کولو. ﴿۵﴾ د هغه ښځه ایزیل ورغله او تپوس یې ترې نه وکړو، ”ته ولې دومره خفه یې؟ او خوراک ولې نه کوې؟“ ﴿۶﴾ نو هغه ورته وویل، ”دا ځکه چې نبوت یزرعیلی ته ما وویل چې زه به درنه د انگورو باغ په پېسو واخلم، یا که غواړې نو زه به د دې باغ په ځای بل باغ درکړم، خو هغه راته وویل، چې باغ تا له نه درکوم.“ ﴿۷﴾ ایزیل ورته وویل، ”نو تۀ د اسرائیل بادشاه یې که نه؟“ د کت نه پاڅه، ”خپل زړه خوشحال کړه او خوراک وکړه. زه به تا له د نبوت د انگورو باغ واخلم.“ ﴿۸﴾ بیا هغې یو څو خطونه ولیکل، د اخیاب دستخط یې ورباندې وکړو، د هغه مهر یې ورباندې ولگولو او د هغه ښار آفسرانو او مشرانو ته یې ولېږل چرته چې نبوت اوسېدو. ﴿۹﴾ په خطونو کښې لیکلی شوی و، ”اعلان وکړئ چې خلق روژه ونیسی، خلق دې راغونډ شی او نبوت له د عزت ځای ورکړی. ﴿۱۰﴾ دوه بدمعاشان د هغه مخامخ کښېنوئ چې الزام ورباندې ولگوی چې هغه د خدای پاک او بادشاه گستاخی کړې ده. بیا هغه د ښار نه بهر بوځی او سنگسار یې کړی چې مړ شی.“ ﴿۱۱﴾ نو د نبوت ښار اوسېدونکو مشرانو او آفسرانو هم هغه شان وکړل لکه څنگه چې ورته ایزیل په هغه خطونو کښې لیکلی و. ﴿۱۲﴾ هغوی اعلان وکړو چې نن روژه ونیسی، خلق

راغونډ شول او نبوت له يې د عزت ځای ورکړو. (۱۳) هغه دوو بدمعاشانو د خلقو په مينځ کښې په هغه الزام ولگولو چې هغه د ځدای پاک او د بادشاه گستاخی کړې ده، نو هغه د ښار نه بهر بوتلې شو او سنگسار يې کړو. (۱۴) نو ايزيل ته دا پېغام ولېږلې شو چې، ”نبوت سنگسار شوی دے او مړ دے.“ (۱۵) څنگه چې ايزيل ته دا پېغام ملاو شو، نو هغې اخیاب ته ووييل، ”نبوت مړ دے نو لار شه او د انگورو هغه باغ قبضه کړه، چې کوم يې په تا باندې نه څرخولو.“ (۱۶) نو اخیاب فوراً د انگورو باغ ته لاړو او قبضه يې کړو. (۱۷) بيا د مالک ځدای کلام د تشبې پېغمبر په الياس نازل شو چې، (۱۸) ”د سامريه بادشاه اخیاب له لار شه. هغه به تۀ د نبوت د انگورو په باغ کښې ووينې، چې په کوم باندې قبضه کوی. (۱۹) هغه ته ووايه چې زۀ مالک ځدای هغه ته فرمايم چې د هغه سپری د وژلو نه پس، د هغه په جائيداد قبضه هم کوي څۀ؟ هغه ته ووايه چې زۀ داسې فرمايم، په کوم ځای کښې چې سپو د نبوت وينه وڅټله نو سپی به هلته ستا وينه هم وڅټي.“ (۲۰) کله چې اخیاب الياس وليدو، نو هغه ورته ووييل، ”زما دشمنه، زۀ دې پېدا کړم؟“ الياس ورته وفرمائيل، ”آو، تۀ مې پېدا کړې، تا خپل ځان هغه څۀ ته حواله کړې دے چې د مالک ځدای په نظر کښې غلط دی. (۲۱) نو مالک ځدای تا ته فرمائي چې زۀ په تا تباهي راولم. زۀ به تا لرې کړم او ستا د خاندان هر يو نر کس به ختم کړم، کۀ هغه بوډا وی او کۀ ځوان وی. (۲۲) ستا خاندان به د نباط زوی پيرعام بادشاه په شان او د اخیاه د زوی بعشا بادشاه د خاندان په شان شی، ځکه چې اسرائيليان دې د گناه طرف ته بوتلی دی نو تا زما غصه راپارولې ده. (۲۳) او مالک ځدای د ايزيل په حقله فرمائي چې د يزرعيل په ښار کښې به سپی د هغې لاش وخورى. (۲۴) ستا هر يو خپلوان چې په ښار کښې مړ شی نو سپی به يې وخورى او څوک چې په مېدان کښې مړۀ شی نو مارغان به يې وخورى.“ (۲۵) د اخیاب په شان داسې هيڅ څوک هم نه ؤو چې د مالک ځدای په نظر کښې يې دومره بد عمل کړې وو او خپلې ښځې ايزيل ورباندې دا کار کړې دے. (۲۶) هغه پېر د بې شرمۍ گناهونه وکړل چې د بتانو عبادت يې وکړو،

لکه څنگه چې اموريانو کړی و، کوم چې مالک خدای په هغه وخت کښې د هغه ملک نه شړلی و چې بنی اسرائیل مخ په وړاندې تلل. (۲۷) کله چې اخیاب د الیاس دا خبرې واورېدې، نو اخیاب خپلې جامې وشلولې او وې ویستلې او د ټاپ جامې یې واغوستلې. هغه خوراک نه کولو، د ټاپ په جامو کښې اوده کېدو او سر وهله بر وهله ګرځېدو. (۲۸) د مالک خدای کلام په الیاس پېغمبر نازل شو چې، (۲۹) ”تا ته پته لګېدلې ده څه چې اخیاب ما ته خپل ځان څومره عاجز کړې دے؟ نو چې ترڅو پورې هغه ژوندی وی نو زه به په هغه تباهی نه راولم، خو د هغه د خپل زوی په ژوند کښې به زه د اخیاب په خاندان باندې تباهی راولم.“

د میکایاه پېغمبر اخیاب له خبردارۍ ورکول

۲۲ (۱) د اسرائیل او د شام په مینځ کښې درې کاله امن وو، (۲) خو په درېم کال د یهوداه بادشاه یهوسفط د اسرائیل بادشاه اخیاب سره ملاوېدو دپاره لاړو. (۳) اخیاب د خپلو آفسرانو نه تپوس وکړو، ”مونږ د شام د بادشاه نه د رامات جلعاد ښار واپس ولې وانه خستلو؟ دا خو زمونږ دے.“ (۴) او اخیاب د یهوسفط نه تپوس وکړو، ”ته به ما سره لاړ شې څه چې په رامات جلعاد حمله وکړو؟“ یهوسفط ورته وویل، ”لکه څنگه چې زه ستا ملګرې یم، نو داسې زما فوجیان ستا خپل فوجیان دی او زما آسونه ستا خپل آسونه دی.“ (۵) او یهوسفط دا هم وویل، ”خو راځه چې اول د مالک خدای سره مشوره وکړو.“ (۶) نو اخیاب تقریباً څلور سوه پېغمبران راغونډ کړل، او تپوس یې ترې نه وکړو، ”ما له په رامات جلعاد باندې حمله کول په کار دی او که نه؟“ هغوی ورته وویل، ”آو، حمله پرې وکړه، مالک خدای به فتح درکړی.“ (۷) خو یهوسفط ترې نه تپوس وکړو، ”داسې یو بل پېغمبر نشته څه چې د هغه په ذریعه مونږ د مالک خدای سره مشوره وکړو؟“ (۸) اخیاب ورته وویل، ”یو بل پېغمبر هم شته چې د امله زوی میکایاه دے. خو زه د هغه نه نفرت کوم، ځکه چې هغه زما

دپاره هیڅکله هم بښه پېشگوټی نه ده کړې، همپشه بده پېشگوټی راکوی. “یهوسفط ورته ووئیل، ”بادشاه سلامت، داسې مه وایه.“ (۹) نو اخیاب د دربار یو آفسر راوغوښتلو او ورته یې ووئیل چې لار شه او میکایاه فوراً راوله. (۱۰) د اسرائیل بادشاه اخیاب او د یهوداه بادشاه یهوسفط خپلې شاهي چوغې اغوستې وې او د سامریه د دروازې نه بهر په درمند کښې په خپلو تختونو باندې ناست وو او ټولو پېغمبرانو د هغوی په حضور کښې پېشگوټی ورکولې. (۱۱) په هغوی کښې د کنعانه زوی صدقیاه د اوسپنې ښکر جوړ کړل او اخیاب ته یې ووئیل، ”مالک خدای داسې فرمائی، د دې سره به ته د شامیانو خلاف جنگ وکړې او تباه به یې کړې.“ (۱۲) هغه نورو ټولو پېغمبرانو هم دغه شان وفرمائیل، ”رامات جلعاد ته روان شه او ته به کامیاب شي، مالک خدای به تا له فتح درکړی.“ (۱۳) په دې دوران کښې چې کوم آفسر د میکایاه راوستو له تله وو نو هغه میکایاه ته ووئیل، ”گوره، نورو ټولو پېغمبرانو د بادشاه د کامیابی پېشگوټی ورکړې ده، نو لار شه او هم هغه خبرې ورته وکړه.“ (۱۴) خو میکایاه ورته وفرمائیل، ”زه د ژوندی مالک خدای په نوم دا لوظ کوم چې هغه ما ته څه وائی نو زه به هم هغه ووايم.“ (۱۵) کله چې هغه د بادشاه په مخکښې حاضر شو، نو بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”میکایاه، ما او یهوسفط له په رامات جلعاد باندې حمله کول په کار دی او که نه؟“ میکایاه ورته د چل سره ووئیل، ”آو، حمله ورباندې وکړی، بې شکه تاسو به بریالی شی. مالک خدای به تاسو له فتح درکړی.“ (۱۶) خو اخیاب ووئیل، ”ما درته څو ځلې وئیلی دی؟ چې کله ته ما ته د مالک خدای په نوم خبرې کوې، نو رښتیا وایه.“ (۱۷) میکایاه ورته وفرمائیل، ”ما په خوب کښې د اسرائیل لښکر په غرونو باندې داسې خور وکتلو لکه چې د شپون نه بغېر گډې خورې ورې وی. او مالک خدای وفرمائیل چې د دې سړو مشر نشته، نو پرېږده چې هغوی په خپر سره کورونو ته لار شي.“ (۱۸) اخیاب یهوسفط ته ووئیل، ”ما تا ته نه دی وئیلی څه چې هغه زما دپاره بښه پېشگوټی نه اورو؟ د هغه پېشگوټی تل بده وی.“ (۱۹) میکایاه دا هم وفرمائیل چې، ”مالک خدای ته غوږ ونیسه چې هغه څه فرمائی. ما

په آسمان کښې مالک خدائ و لیدو چې په خپل تخت باندې ناست وو او خپلې ټولې فرښتې یې ښې او گس طرف ته ولاړې وې. (۲۰) مالک خدائ تپوس وکړو چې، اخی اب به څوک دوکه کړی چې لاړ شی او په رامات جلعاد کښې ووژلې شی؟ نو څه فرښتو یو څه وفرمائیل او نورو بل څه وفرمائیل، (۲۱) نو یوه ترې نه راوراندې شوه، مالک خدائ ته ورنزدې شوه او وې فرمائیل، زه به هغه دوکه کړم. (۲۲) مالک خدائ ترې نه تپوس وکړو چې، څنگه؟ نو هغه روح ورته ووئیل چې، زه به لاړ شم او د اخی اب په ټولو پېغمبرانو به دروغ ووايم. نو مالک خدائ ورته وفرمائیل چې، لاړ شه او هغه دوکه کړه. ته به کامیاب شې. (۲۳) مالک خدائ ستا پېغمبران دې ته جوړ کړی دی چې دروغ ووائی ځکه هغه په خپله دا فېصله کړې ده چې په تا تباهی راشی. (۲۴) بیا صدقیاه پېغمبر میکایاه له ورنزدې شو، په مخ یې څپېره ورکړه او تپوس یې ترې نه وکړو، ”ستا خیال دا دې څه چې د مالک خدائ روح زما نه تلې دې او تا سره یې خبرې کړې دی؟“ (۲۵) میکایاه ورته وفرمائیل، ”تا ته به پته ولگی چې کله ته د پټېدو دپاره یوې شاتنی کوټې ته لاړ شې.“ (۲۶) بیا اخی اب خپل یو آفسر له حکم ورکړو، ”میکایاه گرفتار کړه او د ښار حکمران امون او یوآس شهزاده له یې بوځه. (۲۷) هغوی ته ووايه چې دې په قېدخانه کښې واچوی او د لږې شان روتی او اوبو نه بغېر دې هیڅ هم نه ورکوی ترڅو پورې چې زه په خپر سره واپس نه یم راغلې.“ (۲۸) میکایاه وفرمائیل، ”که ته په خپر سره واپس راشې، نو مالک خدائ به زما په ذریعه کلام نه وی کړې.“ او میکایاه دا هم وفرمائیل چې، ”زه څه وایم نو دا به یاد ساتئ.“

د اخی اب مرگ

(۲۹) بیا د اسرائیل بادشاه اخی اب او د یهوداه بادشاه یهوسفط لاړل چې په رامات جلعاد ښار حمله وکړی. (۳۰) اخی اب یهوسفط ته ووئیل، ”څنگه چې مونږ جنګ له لاړ شو، نو زه به خپل ځان بدل کړم، خو ته خپل شاهي لباس واغونده.“

نو د اسرائیل بادشاه په بدل لباس کښې جنگ له لارو. (۳۱) د شام بادشاه د خپلو دوه دېرشو جنگی گاپو فوجی مشرانو له حکم ورکړې وو چې د اسرائیل د بادشاه نه بېر به په هیچا باندې حمله نه کوي. (۳۲) نو چې کله هغوی یهوسفط بادشاه ولیدو، نو د هغوی ټولو خیال دا وو چې گڼې هغه د اسرائیلو بادشاه دی، نو هغوی په هغه باندې د حملې کولو دپاره راوگرځېدل. خو چې کله هغه چغه کړه، (۳۳) نو هغوی ته پته لگېده چې هغه د اسرائیل بادشاه نه دی، نو هغوی ترې نه راواپس شول. (۳۴) خو یو شامی فوجی یو غسه هسې وویشتلو او په دې باندې اخیاب د خپلې زغرې د جوړ په مینځ کښې ولگېدو. نو اخیاب د خپلې جنگی گاپو چلوونکی ته آواز وکړو، ”زه زخمی شوم، واپس شه او د جنگ نه ووځه.“ (۳۵) جنگ ټوله ورځ سخت وو، او اخیاب بادشاه په خپله جنگی گاپو کښې ایسار وو، تکیه یې وهلې وه او شامیانو ته یې مخ وو. د هغه د زخم نه وینه بهېدله او وینې د جنگی گاپو تخت پټ کړو او په مابنم کښې هغه مړ شو. (۳۶) د نمریربواتو په وخت کښې د اسرائیل په لښکر کښې چغې جوړې شوې چې، ”تباه شو، هر سرې دې خپل ځان کور ته ورسې.“ (۳۷) نو اخیاب مړ شو. د هغه لاش سامریه ته یورلې شو او بنځ کړې شو. (۳۸) د هغه جنگی گاپو د سامریه پند سره صفا کړې شوه، چرته چې کنجرو لامبل نو هلته سپو د هغه وینې وڅپلې، لکه څنگه چې مالک خدای فرمائیلي وو چې داسې به کیري. (۳۹) اخیاب بادشاه چې نور هر څه هم کړي وو، سره د هغه حساب کتاب چې د هغه محل د هاتی په غابونو بنائسته کړې شوې وو او چې کوم ټول ښارونه یې جوړ کړي وو، دا هر څه د اسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلې شوي دي. (۴۰) نو د هغه د مرگ نه پس د هغه په ځای د هغه زوی اخزیاه بادشاه شو.

د یهوداه بادشاه یهوسفط

(۴۱) د اسرائیل د بادشاه اخیاب د بادشاهۍ په څلورم کال، د آسا زوی یهوسفط د یهوداه بادشاه جوړ شو. (۴۲) په دې وخت کښې هغه د پینځو دېرشو کالو وو او

پینځویشته کاله یې په یروشلم باندې بادشاهی وکړه. د هغه مور عزوبه د سلیحی لور وه. (۴۳) د خپل پلار آسا په شان، هغه هم هغه کار کولو چې کوم د مالک خدای په نظر کبني صحیح وو، خو علاقائی عبادتخانی تباہ شوې نه وې او خلقو هلته نذرانې پیش کولې او خوشبوئی یې سوزوله. (۴۴) یهوسفط د اسرائیل د بادشاه سره هم صلح وکړه. (۴۵) یهوسفط چې نور هر څه هم کړی دی، د هغه ټولې بهادری او جنگونه، دا هر څه د یهوداه د بادشاهانو په تاریخ کبني لیکلې شوی دی. (۴۶) هغه د ملک نه هغه نران کنجران وشرل کومو چې د غېرو قومونو په قربان گاه باندې خدمت کولو چې هغوی د هغه د پلار آسا د وخت نه دا کار نه وو پرېښی. (۴۷) د ادوم په ملک کبني بادشاه نه وو، په دې باندې یو خلیفه حکومت کولو کوم چې د یهوداه بادشاه مقرر کړی وو. (۴۸) یهوسفط بادشاه تجارتي سمندری جهازونه جوړ کړل چې د اوفیر ملک نه سره زر راوړی، خو دا په عصیون جابر کبني مات شول او هیڅکله لا نه پل. (۴۹) نو په هغه وخت د اخیاب زوی اخزیاه یهوسفط ته وویل چې، ”زما سړی دې ستاسو د سړو سره سمندری جهازونه چلوی،“ خو یهوسفط دې ته راضی نه شو. (۵۰) یهوسفط مړ شو او د داؤد په ښار کبني په شاهی ادیره کبني ښخ شو او د هغه زوی یهورام د هغه نه پس بادشاه شو.

د اسرائیل بادشاه اخزیاه

(۵۱) د یهوداه بادشاه یهوسفط د بادشاهی په اوولسم کال، د اخیاب زوی اخزیاه د اسرائیل بادشاه جوړ شو او هغه په سامریه باندې دوه کاله بادشاهی وکړه. (۵۲) هغه مالک خدای نارضا کړو او د خپل پلار اخیاب، د خپلې مور ایزبل او د یربعام بادشاه په بد مثال باندې یې عمل وکړو، چا چې اسرائیلیان د گناه طرف ته بوتلی وو. (۵۳) هغه د بعل عبادت او خدمت وکړو، لکه څنگه چې مخکبني د هغه پلار کړی وو. هغه د مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک غصه راوپاروله.

